

p. 5

Can Raventós

Aprovada la construcció de pisos de luxe malgrat l'oposició veïnal

p. 22-23

Bea Galán, professora

"Hem de recordar que la vida dels nostres fills és seva"

p. 8

Muñoz Ramonet

Recuperades prop de 500 obres desaparegudes del seu llegat

p. 34

Tornada a l'escola

Ens endinsem en el nou dia a dia de Poeta Foix i Infant Jesús

Comença una nova cursa

bonarea
bonarea.com

Directe del camp
Des de 1959

Pedró de la Creu, 39 - T. 932 057 509
Bigai, 4 - T. 932 541 795
Vallmajor, 35 - T. 932 694 393

COMPRA ONLINE - ET PORTEM LA COMPRA A CASA

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

Ets un artista?
Matrícula oberta curs 2020 - 2021

Escola de música
Grau professional
Arts escèniques

Mesures Covid-19 activades

tremolo
formació musical i d'arts escèniques

  932 371 379
www.tremolo.cat

Consiga nuevos ingresos y disfrute de la vida

Agencia Jubive
EL COMODIN DE SU VIDA

Renta vitalicia
Renta temporal
Venta con alquiler

Llámenos y le haremos un estudio personalizado gratuito de su vivienda

+34 93 515 05 70

Avenida Diagonal, 626. 4º · 08021 BCN / www.agenciajubive.com

MILLORAR LA MIRADA AMB REDENSITY II DE SERVIESTÈTIC

amb el poder de 8 aminoàcids, 3 antioxidants i vitamina B encapsulada, que emplena la zona de les ulleres de manera natural i duradora.

Amb el pas del temps, la zona del contorn dels ulls perd volum i disminueix la capacitat de formar col·lagen i retenir aigua.

Amb el tractament Redensity II aconseguim revitalitzar la mirada i eliminar els signes de fatiga.

És un tractament específic per a la cura de la pell d'aquesta zona tan delicada, la més vulnerable i fràgil de la nostra anatomia, ja que és un 40 per cent més fina que la de la resta del cos.

ServiEstètic

MEDICINA I CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

Balmes, 334
625 334 334
08006 Barcelona

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPÍ
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
MARIA ANTÒNIA FONT, MARTA TRIUS,
FELIPE VALENZUELA, SOFIA PUVIL
I ANA RUBIÓ

Correcció
HÈCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Tornada a l'escola
@Elena Bulet

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

amic mitjans d'informació i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

Amb alts i baixos, la tardor d'aquest any diferent va avançant. Per exemple, ens hem quedat sense festes majors, igual que sense moltes altres coses: el setembre no hi va haver la festa del Farró, les de Barcelona i Vallvidrera han quedat molt disminuïdes, tampoc n'hi ha a Sarrià, que s'hauria d'estar celebrant aquests dies... Un any diferent, però hem de seguir lluitant decidits per la vida.

A les escoles, la lluita per la vida hi és present cada dia. Si fa uns mesos la mirada estava en els hospitals, ara l'hem de dirigir cap a les escoles. I tothom ha de col·laborar perquè surti bé. Tancar les escoles significa tancar de nou la vida social. Certament, no és gens fàcil, i es demana molt d'esforç i implicació a mestres, pares i mares, i als mateixos infants. I tota la resta hem d'ajudar. No és el moment de posar bastons a les rodes, perquè les dificultats són moltes i les tenim a sobre: com estava previst, molts grups-classe estan tancant i potser fins i tot alguna escola ho haurà de fer, però la gran majoria seguiran obertes i donaran un servei essencial a tots els infants i al conjunt de la societat.

Aquest setembre hem vist que hi ha molt de desig de recuperar la vida social. Evidentment no serà "normal", perquè estem en moments excepcionals i probablement van per llarg. Però tots tenim ganes de tornar a relacionar-nos amb familiars, amics, col·laboradors, gent; de gaudir d'espectacles artístics, exposicions, xerrades; o de participar en moviments socials de denúncia que ens semblen justos, com la mobilització contra el pla urbanístic de Can Raventós. Aquest octubre ha començat amb la Mostra de Comerç als carrers de Sarrià, un símptoma magnífic. I tothom tenim molt clar que tot plegat ho hem de fer amb la màxima seguretat sanitària. Per nosaltres i pels que tenim al costat. Hem d'estar convençuts a seguir les indicacions sanitàries per recuperar la vida. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **ACTUALITAT**
 - Aprovada la construcció de pisos de luxe a Can Raventós C. ROCAMORA F. VALENZUELA
 - Nomenclàtor: El carrer de la Reina Victòria J. MESTRE
- 6 Vist al twitter
 - Reactiven l'ordre de desallotjament de la Buenos Aires C. ROCAMORA
 - Es recuperen prop de 500 obres d'art de Muñoz Ramonet C. ROCAMORA, S. ALEMANY
- 8 Es recorda a Clara Ponsatí per l'1 d'Octubre F. VALENZUELA
 - 'Correm junts' se celebra amb la compra d'una samarreta EL JARDÍ
 - Detinguts 5 joves per robar a un menor C. ROCAMORA
- 10 La biblioteca de Sarrià no es farà aquest any C. ROCAMORA
 - Les Planes reclamen inversions "urgents" S. ALEMANY
- 12 JxCat denuncia l'incompliment amb la biblioteca Muñoz Ramonet S. PUVILL
 - La Llar Impuls per dones sense llar E. BULET
- 14 Andreu Van den Eynde i Ferran Rañé a la Casa Orlandai A. RUBIÓ
- 15 **OPINIÓ**
 - Homenatge a la nova cançó P. EQUISOAIN
- 16 MOSSOS D'ESQUADRA, G. VILALTA, J. DE OLEZA
- 18 M. ROYO, J. BUSCÀ, À. SANCLIMENT
- 22-23 **GENT DEL BARRI**
 - Entrevista: Bea Galán S. ALEMANY
- 24 **POLÍTICA DE BARRI**
 - Entrevista: Mercè Amat (ERC) C. ROCAMORA
- 25 Aire més net contra la contaminació LL. SENA, J. M. DEL LLANO
- 26 **CULTURA**
 - 'Symphony' al CosmoCaixa E. SANT
 - Màgic moment al Jardí dels Tarongers J. MESTRE
 - Remeis medicinals al Monestir de Pedralbes M. TRIUS
- 27 Al Jardí amb Carles Monsó S. PALAU
 - Les ressenyes de la Casa Usher
- 28 Josep Benet i Morell M. CASTELLET
 - El relat: Plans de futur M. BERTRAN
- 29 La Gleba porta Islàndia al Farró S. ALEMANY
 - Entrevista: Àlex Llovet, fotògraf F. VALENZUELA
- 30 El Bar Mestres F. VALENZUELA
 - Abans i Ara: Indult pel berenador de Can Pichurri SOM COLLSEROLA
- 32 **LA MIRADA JOVE**
 - Entrevista: Clàudia Sucarrat, veterinària C. ROCAMORA, E. BULET
- 33 El Sindicat d'Habitatge de Cassoles, un espai de defensa
 - Cesk Freixas al Teatre de Sarrià B. JULIÀ, A. RUBIÓ
- 34 Reportatge: L'escola, l'espai entre l'adaptació i la necessitat d'acollida E. BULET
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA** G. FARRÀS
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
 - Cuina de convent: L'orenga V. SERRA
- 38 **GENT GRAN**
 - L'estimulació emocional en persones amb demència R. GUERRA
 - Nou curs? M. CORNET
 - Anna Maria Espinet F. BOU
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

NOUS AUDIÒFONS AMB ASSISTÈNCIA EN LÍNIA

"Bon dia Sr. Ruiz"

30%
DTE.
a la 2a unitat*

"Bon dia Salesa"

EL PROFESSIONAL A LA TEVA LLAR

*Consulta condicions de la promoció als nostres centres. No acumulable a altres ofertes.

Rda. General Mitre, 134
telf. 93 550 79 20

INSTITUT AUDITIU
salesa

www.salesa.es [f](#) [t](#) [@](#)

+70
Anys en Audiologia
L'ORL

Pau Claris, 98
telf 93 317 35 70

Fins al 31 d'octubre

Per poder assistir a la majoria d'activitats, cal inscripció prèvia. Els aforaments són limitats i se segueixen les mesures de seguretat per la pandèmia de la covid-19. Recomanem, abans d'anar-hi, fer una consulta al web o al mateix centre cultural.

OCTUBRE

FINIS AL 15 D'OCTUBRE

Exposició: **Espai i festa.**
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

FINIS AL 20 OCTUBRE

de 10 a 20.30 h
Setmana de la Natura: **A l'escola Els Arcs som sostenibles i fem de fotoperiodistes.**
Centre Cívic Can Castelló
c/ de Castelló, 1

FINIS AL 31 D'OCTUBRE

Exposició: **Les campanes d'ús civil a Catalunya**
Centre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

DIMARTS 6

▶ 19 h
La Buenos Aires resisteix: **Las Bajas Pasiones**
Casa Buenos Aires
c/ Mont d'Orsà, 31

DIMECRES 7

▶ 18 h
Corrent amb la Reina Vermella, amb Alex Richter-Boix.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

▶ 18.30 h
Setmana de la Natura: **Fem ecologia des del balcó de casa,** amb Jordi Magrinyà.
Centre Cívic Can Castelló

▶ de 17.30 a 18.30 h

La petita proposta.

Centre Cívic Sarrià
c/ Eduardo Conde, 22-42

▶ 19 h
Cos/Los errantes, d'Olga Tokarczuk, amb P. Manchia B.
Casa Orlandai
Preu: 3 €

▶ 19 h
La Buenos Aires resisteix: **Queralt Lahoz**
Casa Buenos Aires

DIJOUS 8

▶ 17.30 h. (També el dia 15)
Taller gratuït de **Street Foto: Retrats de carrer.**
Espai Putxet
c/ de Marmellà, 13

▶ 18 h

Presentació dels llibres **Baixar a Barcelona i Sarrià desaparegut,** amb Jesús Mestre, Raül Márquez i Miguel Doñate.
Casa Orlandai

▶ 19 h
Diàlegs de Pedralbes: **Post-humanisme: el perfeccionament de l'espècie humana.**
Per què no?, amb Francesc Torralba i Montserrat Esquerda.
Monestir de Pedralbes
c/ Baixada del Monestir, 9

Activitat de pagament: 3 €.

▶ 19 h
La Buenos Aires resisteix: **Història i lluita antifeixista,** xerrada amb Arran Cassoles
Casa Buenos Aires
c/ Mont d'Orsà, 31

DEL 9 A L'11 D'OCTUBRE

Festa Major del Roser 2020
Programació variada per a totes les edats al barri de Sarrià!

DIVENDRES 9

▶ 8 a 9.45 h, també 16, 23 i 30.
Curs: **Meditació zen al daustre**
Monestir de Pedralbes
Activitat de pagament: 4 €

▶ 17 h
La Buenos Aires resisteix: **Clara Peya,** solo piano, i, a les 19 h, **Senyor Oca i Adela**
Casa Buenos Aires

▶ 19 h
Visites guiades a l'exposició **Cuerpos de Lewy,** amb Alejandra Morales
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
Nit de jazz amb: **Wax & Boogie,** amb SterWax (veu) i David Giorcelli (piano).
Espai Putxet

▶ 20 h
Concert per a veu i orgue, amb Teresa Garrigosa (soprano) i Bernat Bailbé (orgue)
Parròquia de Sant Vicenç
pl. Sarrià

▶ 20 h
Sarrià live contest. Concert amb els grups finalistes 2020.
Jardins de la Vil·la Cecília
c/ Eduardo Conde, 22-42

DISSABTE 10

▶ 12.30 h
Concert: **Meraki duet,** amb Marina Vinent, guitarra elèctrica, i Marc Urrutia, saxo.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34

▶ 19.15 h
Missa de Festa Major, amb Dyapason i l'Esbart Sarrià.
Parròquia Sant Vicenç de Sarrià

DIUMENGE 11

▶ 12 h
Audició de Sardanes, amb la Cobla del Baix Llobregat
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

13, 14 i 16 OCTUBRE

▶ 17.30 a 19 h
Biennial del Pensament: **Ciutat Oberta.**
Monestir de Pedralbes

DIMARTS 13

▶ 19 h
Barcelona Poesia: **Passarel·les**
Centre Cívic Vil·la Urània

DIMECRES 14

▶ 17 a 19 h
Espai infantil minielèctric. **Descoberta del medi: fulles**
Centre Cívic L'Elèctric
carretera de Vallvidrera, 98

▶ 19 h
Les Veus de la República: **La mobilitat en les ciutats del futur,** amb Nel·la Saborit.
Casa Orlandai

DIJOUS 15

▶ 19 h
Poemari il·lustrat
Centre Cívic Can Castelló

▶ 19 h
Càpsules vespertines: **Allò monstruós en l'art,** amb Andrea Guerra.
Preu: 3 €
▶ Taller d'Història de Sarrià.
Centenari de l'annexió de Sarrià: El Padró del 1915-16.
Casa Orlandai

DIVENDRES 16

▶ 17.30 h
Diverdivendres. Títelles: **El lleó no em fa por,** amb Pam i Pipa. Infants d'1 a 4 anys.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 19 h
Espectacle de poesia i dansa **Versos perplexos,** amb el col·lectiu de dones Axoloti.
Centre Cívic Can Castelló

▶ 19 h
Manifestació: **Defensem Can Raventós.** pl. Sarrià

▶ 19.30 h
Paulina Dumanaité, piano.
Jardí dels Tarongers
c/ de la Ràbida, 5

▶ 20 h
XI cicle de música religiosa: **Concert Oratori Àngel de Tobies,** de Carlota Baldrà.
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
L'Imperdible del divendres. Teatre: **Còctel d'objectes**
Casa Orlandai

DISSABTE 17

▶ 9 h
Passejada: **Quin paper tenen les dones al món rural?** amb Can Pujades.
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 18 h
Barcelona Districte Cultural: teatre: **Las gallegas,** amb la Cia Lolita Corina.
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 21 h
Teatre musical: **Una altra estrena,** amb Sus4.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 10 €

DIUMENGE 18

▶ 8.45 h
Sarrià camina: **Excursió al**

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Castell de Montjuïc i Sants.
Centre de Sarrià

▶ 12 a 13 h
Contacontes infantil: **Tanta roba i tan poc sabó,** amb Susana Tormo. 5 anys.

Monestir de Pedralbes
Activitat de pagament: 3 €
▶ 20.30 h, també dilluns 26
El documental del mes: **Marwa**
Teatre de Sarrià
Entrada general: 3 €

DIMECRES 21

▶ 17 h
Activitat puntual: **Microsprint: Laberint-0,** amb La Nova Fita. A partir de 6 anys
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 19 h
Cafès científics: **Insectes per tot arreu, per què?** amb Marta Goula
Casa Orlandai
Preu: 3 €

DIVENDRES 23

▶ 6.30 a 19.30 h
Sortides: **Caminada a Can Santoi,** a càrrec d'Argelaga
Centre Cívic L'Elèctric

▶ 19 h
Entorn de la guitarra, concert: **Homenatge a Emili Pujol,** amb Maria Ribera Gibal
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
VI Cicle de dones i compositores: **Marguerite Olagnier i les seves contemporànies**
Teatre de Sarrià

DISSABTE 24

▶ Tot el dia
48h Open House BCN
Centre Cívic Vil·la Urània

DIUMENGE 25

▶ 18 h
Òpera amb tu
Teatre de Sarrià

DILLUNS 26

▶ 19 h
Presentació de la ràdio de la Vil·la Urània, amb Radio Farró
Centre Cívic Vil·la Urània

DIMECRES 28

▶ 17.30 h
Manualitats per a la Castanyada! A càrrec d'Irene Solé
Espai Putxet

▶ 19 h
Cafès literaris: **La pell de la frontera,** amb Francesc Serés
Casa Orlandai
Preu: 3 €

DIVENDRES 30

▶ 17.30 h
Bom! Contes de bruixes, ogres i monstres, amb Mon Mas
Centre Cívic Vil·la Urània

▶ 18 a 20h
Nit d'ànimes
Espai Jove Sagnier
c/ Brusi, 61

DIVENDRES 30

▶ 18 h
Tardes de les ànimes: **Halloween i Històries terrorífiques**
Centre Cívic L'Elèctric

▶ 20 h
L'Imperdible del divendres: **Música Súper Gegan**
Casa Orlandai

DISSABTE 31

▶ 21 h
Homenatge a Violeta Parra. **Canto para una semilla**
Teatre de Sarrià

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaids
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

SARRIÀ

Aprovada la construcció de pisos de luxe a Can Raventós malgrat l'oposició veïnal

CARME ROCAMORA, FELIPE VALENZUELA
Malgrat la lluita que porten exercint els últims mesos veïns de Sarrià organitzats en la plataforma Defensem Can Raventós, el Ple de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar el passat 23 de setembre el pla que permetrà construir una trentena de pisos de luxe a la finca de Can Raventós. L'aprovació va ser possible pels vots a favor de BComú, PSC i BxCanvi, a més de l'abstenció de Cs, JxCat i el PP. L'únic partit que hi va votar en contra va ser ERC.

En la seva intervenció, la tinent d'Urbanisme, Janet Sanz, va defensar que porten anys treballant per fer un pla que compleixi els requisits tècnics, que mantingui la masia catalogada i salvar-ne mig jardí. A més, va dir que la ciutat no pot anar a "cop d'expropiació" a cada demanda veïnal. En aquest sentit, va afirmar que és la proposta que "s'aproxima més" a la que veïns del territori defensaven, fet força criticat per la plataforma Defensem Can Raventós, que rebutja totalment com s'ha portat a terme tot l'entramat.

En les intervencions dels grups, el regidor d'ERC Jordi Coronas va lamentar que es perdin aquests jardins perquè "no s'ha fet la feina", va acusar el Govern de prioritzar els drets del sector privat i va acusar Sanz de fer un exercici "d'hipocresia política". Jordi Martí (JxCat) va criticar la "deficient gestió política" del Govern municipal davant d'un expedient "d'alta sensibilitat patrimonial", així com la "deficient" gestió enfront d'entitats i veïns "que no han rebut ni resposta".

Des de Cs, Celestino Corbacho va lamentar que aquesta proposta s'hagi tirat endavant sense el "consens necessari", Óscar Ramírez (PP) va criticar que no s'hagués tingut en compte l'oposició veïnal; Manuel Valls (BxCanvi) va ser l'únic de l'oposició que va donar la benvinguda al pla i va dir que la construcció de nous

habitatges és una bona notícia, i més si respecta l'antiga casa.

Malgrat aquest tràmit, la lluita de Defensem Can Raventós no s'atura. Cinc dies després de l'aprovació es van reunir en assemblea i van decidir estratègies a seguir a partir d'ara, ja que no es pensen quedar de braços plegats. En menys d'una setmana van recollir més de 2.000 adhesions al seu manifest i han convocat una manifestació el 16 d'octubre a les 19 hores a la plaça de Sarrià.

Audiència Pública

A l'Audiència Pública del Districte celebrada el 29 de setembre, també es va abordar l'entramat de Can Raventós. Tant la plataforma com l'Associació de Veïns de Sarrià van preguntar al regidor del Districte, Albert Batlle, sobre presumptes irregularitats en els tràmits. La plataforma al·lega que l'expedient va ser arxivat l'any passat i que després va aparèixer de nou en el Ple de l'Ajuntament sense passar els tràmits oportuns. A més, també han difós informacions que vinculen Albert Batlle i la direcció del seu partit, Units per Avançar, amb els promotors dels pisos de luxe, ja que el president d'una de les promotores és Salvador Ferran Pérez - Portabella, actual secretari general d'Units. Front aquestes vinculacions, Batlle va respondre que són una "autèntica insídia": va demanar que no es facin especulacions i les va titllar de "malicioses insinuacions". També el conseller del PSC, Blas Navalón, va assegurar que els tràmits s'han fet correctament: va defensar que l'expedient no s'havia tancat perquè es van mantenir en tot moment intercanvis d'informacions entre Urbanisme i els promotors, i va assegurar que les informacions difoses per la plataforma són inexactes i que busquen "desacreditar" l'equip de Govern "per un interès partidista". ■

NOMENCLÀTOR

El carrer de la Reina Victòria

JESÚS MESTRE

És un carrer de caràcter residencial situat entre els carrers d'Amigó i Ganduxer, a sota mateix de la Via Augusta. El primer projecte d'urbanització és de 1876 i el va promoure el propietari dels terrenys, Joaquim Modolell del Puig i de Vallmajor, un hisendat hereu de l'antiga família dels Modolell, que tenien la casa pairal en aquest indret. Però abans d'urbanitzar-se el nou vial, es va construir el Velòdrom de la Bonanova, que quedava just al nord de l'antic recinte del Turó Parc. El F.C. Barcelona va disputar els seus primers partits de futbol en el camp que hi havia dins del velòdrom.

A finals de 1910, després de l'enderroc del velòdrom, s'aprova la urbanització definitiva, un projecte signat per Enric Sagnier que va comportar l'eixamplament de l'amplària del carrer. Les primeres cases que s'hi van fer, al costat nord, eren residencials, algunes unifamiliars i altres, entre Modolell i Ganduxer, de veïns però de molt luxe. El carrer tenia el nom de Reina Regent,

en honor a Maria Cristina d'Habsburg-Lorena, segona esposa d'Alfons XII, però s'hagué de canviar per estar duplicat arran de l'annexió de Sant Gervasi de Cassoles. Aleshores agafà la dedicació d'Escornalbou, però el 1915 es dedicà a la Reina Victòria, en honor a Victòria Eugènia de Battemberg, princesa anglesa neta de la reina Victòria i esposa d'Alfons XIII.

A la fotografia, feta per Joan Miquel-Quintilla l'any 1952, es veu el tram del carrer Reina Victòria, entre Calvet i Vallmajor, al peu del turó de Modolell. Aleshores les cases d'aquest tram del carrer eren de caràcter unifamiliar i només s'havia construït a la part nord, ja que a la part de mar del carrer hi havia un gran desnivell; hi havia solars i alguns terrenys mig enjardinats. Darrere aquestes cases ja hi havia la Via Augusta, que ens situa, a la dreta, el castell dels comptes de Fígols, aleshores seu de l'escola Virtèlia i, a l'esquerra, una torre modernista que estava a la cantonada amb Vallmajor. ■

© Joan Miquel-Quintilla / barcelonafotoantic.com

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, falxes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita Ara botiga online!
SINCE 1988

C/ d'Armon, 6 · Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

VIST AL TWITTER

Castellers de Sarrià
(@CdSarria)

Avui hauríem d'haver baixat a Barcelona per La Mercè. A més, fa un any descàrregavem el nostre primer 5d6 i pilar caminat des de la refundació. I què us hem de dir? Ho trobem molt i molt a faltar. Tornarem! Bona Mercè a tothom!

Canviem Reis Catòlics
(@CanviemC)

Aquest matí hem presentat un escrit a la Comissió d'Empara de l'Ajuntament denunciant la manca de transparència de la Comissió del Nomenclàtor i sol·licitant una data per debatre el carrer Elisa Moragas.

Peppa F (@peppa_f)

Bon dia Major de Sarrià peatonal! Així cada matí. Ja no podem més! No podem caminar i no podem respirar!

www.diarieljardi.cat**El més llegit l'últim mes**

1

Aprovat el pla per construir una trentena de pisos de luxe a Can Raventós amb l'únic vot en contra d'ERC

2

Defensem Can Raventós alerta que portarà el pla a l'Oficina Anticorrupció

3

Treballar de valent per adaptar l'escola

VALLVIDRERA**Els Pares Paüls reactiven l'ordre de desallotjament de la Buenos Aires****CARME ROCAMORA**

Els Pares Paüls han reactivat aquest mes de setembre l'ordre de desallotjament de la Casa Buenos Aires. Així ho han anunciat els joves que sostenen el projecte des de fa més d'un any i mig després d'haver rebut una notificació del Jutjat d'Instrucció número 8 de Barcelona donant resposta a l'actual propietat. Per tant, des d'aquest 28 de setembre, els Mossos d'Esquadra tenen l'ordre de desallotjar la Buenos Aires de forma immediata i amb data oberta.

L'ordre va quedar suspesa el passat mes de març, arran d'una gestió d'última hora de l'Ajuntament, que després de tota la lluita veïnal va aconseguir aturar el desallotjament previst la matinada del 6 de març. Després d'això, el consistori va anunciar l'expropiació d'aquest edifici de Vallvidrera, i ja es va aprovar el primer tràmit el mes de juliol. En aquest procés, la Casa Gran va xifrar al voltant de 3,5 milions d'euros el preu de l'operació i la possibilitat de fer-hi 37 allotjaments: 17 pisos per a gent gran i 20 pisos per a joves. Des de la Casa Buenos Aires, temen que la reactivació de l'ordre de desallotjament sigui una estratègia de la propietat per pressionar l'Ajuntament perquè el preu sigui més elevat i així treure els màxims beneficis econòmics.

En un comunicat emès pel col·lectiu, lamenten la voluntat dels Pares Paüls de "seguir especulant amb un edifici que ja no és seu", i els acusen d'abocar al veïnat de Vallvidrera a una situació de "violència policial derivada d'un desallotjament forçós". També critiquen la "connivència de l'Ajuntament amb els Pares Paüls", ja que consideren que tot i "omplir-se la boca de paraules i promeses, s'excusen en la manca d'eines jurídiques per enmascarar la seva inoperància". En

aquest sentit, alerten que el consistori pot sortir beneficiat d'aquest intent de desallotjament, ja que els assegura adquirir l'edifici buit "i, fins i tot, els permet fer-se enrere del procés d'expropiació sense la pressió veïnal que suposa avui en dia el projecte de la Buenos Aires".

Per tot això, reivindiquen que ha sigut "només la iniciativa popular i autogestionada" la que ha evitat l'enderroc de l'edifici i la construcció d'un hotel de luxe. En aquest sentit, asseguruen que no aconseguiran enderrocar 18 mesos de construcció d'un "projecte comunitari, horitzontal i popular" i avisen que defensaran la casa i el projecte que la fa viure. ■

GALVANY**Barcelona recupera prop de 500 obres desaparegudes de Muñoz Ramonet****CARME ROCAMORA, SERGI ALEMANY**

La ciutat de Barcelona està a punt de recuperar prop de 500 obres de l'empresari Julio Muñoz Ramonet que no van poder ser localitzades en el seu dia per part de l'Ajuntament a la finca del carrer Muntaner, tot i que aquest empresari barceloní va lliurar el seu llegat a la ciutat a canvi que l'Ajuntament creés una fundació al seu nom, tal com va fer.

El tinent de Cultura, Joan Subirats, va explicar en una roda de premsa el

passat dos d'octubre que l'operació de recuperació —que es va produir entre febrer i març— va ser portada a terme per la unitat de Patrimoni Històric de l'UCO de la Guàrdia Civil i el Jutjat número 29 de Barcelona, 25 anys després d'haver començat els litigis tant de la Fundació Julio Muñoz Ramonet com de l'Ajuntament de Barcelona contra les seves quatre filles, presumptes autores de l'ocultació de les obres.

Subirats va precisar que la Guàrdia Civil ha aconseguit trobar 474 obres —376 pintures, 87 miniatures, quatre escultures, quatre iveros i tres tapisos— que formarien part del llegat de l'empresari. La localització d'aquestes obres —l'operació més important de recuperació d'aquest llegat fins a hores d'ara— s'ha fet a Madrid en empreses, societats i domicilis particulars, recuperant-les en diversos estats de manteniment, algunes ocultades en soterranis de cases.

El conjunt de pintures i dibuixos reuneix obres realitzades amb diverses tècniques i en diferents suports, com compartiments de retaules dels segles XIV-XVI (17), pintura dels segles XVI al XVIII (53), pintura del segle XIX (93) i pintura del segle XX (213).

El tinent del grup de Patrimoni Històric de l'UCO de la Guàrdia Civil, Juan José Àguila, va detallar que primer van intentar trobar les obres a través d'asseguradores, però finalment ho van aconseguir mitjançant empreses. Així, una empresa d'emmagatzematge i transport d'obres d'art els va comunicar que tenia obres de les que estaven investigades. Aquella mateixa tarda, el febrer d'aquest any, van intervenir diverses peces en un dipòsit de Madrid. Tres dies més tard i també a Madrid una altra empresa va confirmar que tenia obres en possessió. A més, també s'han recuperat inventaris que poden ajudar a interpretar-ne la col·lecció: "Barcelona serà finalment qui gaudeixi d'aquestes obres, i no uns pocs", va declarar el tinent de la Guàrdia Civil.

Les tasques de peritatge no han finalitzat però s'ha pogut comprovar que una bona part de les obres recuperades coincideixen amb el llistat de les obres d'art reclamades per la Fundació, i que formen part de la prestigiosa col·lecció "Bosch i Catarineu", que Muñoz Ramonet va adquirir l'any 1950, de les quals destaquen diverses de Marià Fortuny i de Eugenio Lucas, taules gòtiques del XV i del XVI, pintura estrangera del segle XIX com Wintehalter o Morgan, pintura de l'escola espanyola del XVII i XVIII i pintura catalana dels segles XIX i XX.

Subirats va precisar que encara falta trobar obres "molt valuoses", com dibuixos de Fortuny, olis de Camarasa i miniatures: "Aquest anunci d'avui és

Ras
Corseteria

En Ras Corseteria siempre pensando en ti ofrecemos prendas de lencería y corsetería de las mejores marcas.

Para esta temporada hemos incorporado a Mey, una marca que nos trae una línea de pijamas de algodón orgánico y 100% naturales cumpliendo así con los criterios más estrictos a nivel mundial en términos de impacto humano y ambiental, fomentando el consumo responsable en cada una de sus prendas. La mayor parte de su producción se realiza en sus propias fábricas en Alemania y Europa, utilizando máquinas de coser de alta tecnología con resultados de primera calidad.

¡TEN DULCES SUEÑOS CON RAS!

Visítanos en la calle Calvet 11,
08021 Barcelona

@RasCorseteria
www.rascorseteria.com
+34 689 89 91 05

LISE CHARMEL | *antigel* | PRIMADONNA

ANDRES SARDA *Designed in Barriava* | *mey* | MARIE JO

[[Wolford]] | *Patrycja Matyjaszek* | Chantelle | SPANX | iora | LISANZA

filodoro | Anita | ROSA FAIA | COSABELLA | *Milani* | MARIGALL

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/Copèrnic, 30-32-08021 Barcelona-T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/Valet d'Arquer, 30-34-08017 Barcelona-T 93 254 05 70
informacio@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi, dos centres acollidors i tranquils en un entorn privilegiat, amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

<<
un pas important, però no deixarem de persistir en la voluntat de Muñoz Ramonet de deixar aquest llegat a la ciutat". En concret, s'estima que falten 50 pintures i dibuixos, 7 escultures, 173 miniatures i 13 iveris.

Per la seva banda, l'advocat de la Fundació, Marc Molins, va sostenir que aquesta troballa marca un punt d'inflexió en un procediment judicial "d'enorme complexitat". Va explicar que les obres ara estan a disposició judicial i va afirmar que és una alegria per als tècnics i ciutadans que finalment s'hagin recuperat, seguint "el desig del propietari que fossin gaudides de forma pública per a tots els ciutadans".

També va detallar que actualment es troben en dipòsits de Madrid i que estan estudiant la petició de trasllat i custòdia a Barcelona. Molins va afegir que amb aquesta troballa també han descobert quatre inventaris: "La documentació intervinguda ens permetrà posar llum a aquesta obscuritat buscada per frustrar la voluntat testamentària. Podrem concretar-ne amb més criteri el llegat". ■

Sarrià – Sant Gervasi recorda a Clara Ponsatí per l'aniversari de l'1 d'octubre

FELIPE VALENZUELA

Els Comitès de Defensa de la República (CDR) de Sarrià – Sant Gervasi van commemorar el tercer aniversari de l'1 d'Octubre davant el

Departament d'Educació, on una vintena de persones es van presentar a les 8.00 hores del matí per recordar el referèndum de 2017 i a l'exconsellera d'educació Clara Ponsatí.

"Aquí va ser on (Ponsatí) va ser agredida l'1 d'octubre del 2017", van detallar veïns del districte. Durant el referèndum de fa tres anys, la policia va entrar a l'edifici —que havia estat escollit punt de votació—, i va arremetre contra diverses persones, inclosa Ponsatí, aleshores consellera.

Punt simbòlic

La localització d'aquesta petita concentració també va ser escollida pel seu significat urbanístic. "Aquesta zona és com un punt de confluència del districte, aquí es toquen diversos barris", van afirmar alguns dels manifestants a El Jardí. El punt en concret, Via Augusta 202, se situa al barri de Galvany però també a prop de les Tres Torres.

"Els CDR no som una eina del passat, vam suportar els cops de porra i les bales de goma", van llegir els manifestants. "La nostra lluita serà sempre la de les treballadores, nascudes aquí o migrades, la dels sindicats d'habitatge i dels moviments que posen la vida al centre", van afegir

Lleu presència policial

La concentració es va produir de manera pacífica, amb un discret dispositiu de Mossos que només arribava a una sisena d'efectius. La relació entre manifestants i cossos de seguretat va ser tranquil·la: "S'han apropiat, ens han preguntat si teníem pensat tallar el carrer, però han vist que portàvem mascareta i guardàvem les distàncies".

Els manifestants van recordar també algunes de les accions que han organitzat els darrers anys, per aquesta mateixa data: "Com passa el temps, fa dos anys vam anar a

l'Escola Oficial d'Idiomes, vam sortir fins i tot per la tele". ■

'Correm Junts' se celebra simbòlicament amb la compra d'una samarreta commemorativa

EL JARDÍ

La cursa solidària 'Correm Junts' no es podrà celebrar enguany com altres edicions a causa de la pandèmia, però sí es podrà col·laborar amb la compra de la samarreta creada especialment per a l'edició de 2020. L'il·lustrador Miquel Gallardo ha creat un disseny solidari d'una samarreta amb elements que transmeten l'essència de la cursa, com la diversitat, l'alegria i l'esport.

El 100% de les aportacions es destinarà als programes d'acompanyament a persones amb discapacitat intel·lectual greu que desenvolupa la Fundació Aspasim a través de pisos, tallers i escoles a Barcelona.

Teniu temps per comprar la samarreta i participar d'aquesta manera simbòlica i solidària abans del 25 d'octubre a <https://corremjunts.org/> ■

Detinguts cinc joves multireincidentes per robar a un menor de 16 anys a Sarrià

CARME ROCAMORA

Els Mossos d'Esquadra van detenir a finals de setembre cinc joves multireincidentes d'entre 15 i 19 anys després d'iniciar una investigació a principis de mes. En una primera actuació policial es va identificar un jove al qual els agents li van intervenir objectes que constaven sotrets en un robatori violent a Sarrià. En aquest succés, un grup de joves va abordar un menor de 16 anys per sostreure-li el telèfon mòbil i les sabatilles esportives. Segons detalla la policia en un comunicat, els lladres van envoltar en grup el menor i li van provocar lesions lleus després de colpejar-lo a la cara.

Els agents van poder relacionar aquests joves amb un altre robatori amb intimidació efectuat de la mateixa manera al districte de Nou Barris. En aquesta ocasió, la víctima era un menor també de 16 anys a qui van sostreure la motxilla amb els seus objectes personals i al qual van donar cops al cap. Els detinguts acumulen 22 antecedents per fets similars.

Fruit de les investigacions policials, es van esbrinar els domicilis on vivien els investigats als districtes de Nou Barris, Horta – Guinardó i Sant Andreu. El passat dimecres 30 de setembre es va realitzar un dispositiu amb l'objectiu de detenir-los. Un dels detinguts es va resistir activament a la detenció, segons els Mossos, i va causar lesions lleus a dos agents que van requerir assistència mèdica. A aquest detingut també se li imputa un delicte d'atemptat i resistència als agents de l'autoritat.

Els quatre detinguts majors d'edat van passar a disposició judicial el divendres i el jutge va decretar-ne la llibertat amb càrrecs. El menor va quedar també en llibertat després de passar a disposició de Fiscalia de Menors. La investigació continua oberta i no es descarta que es puguin resoldre altres fets delictius on estarien implicats els detinguts. ■

Estem compromesos amb la independència, i tu?

A l'assemblea ho volem tot.
Fes-te'n soci!

assemblea
SARRIÀ - SANT GERVASI

www.ssgxi.cat

El Districte de Sarrià – Sant Gervasi posa 4 equipaments i 27 espais exteriors a disposició de 28 centres escolars

L'Ajuntament de Barcelona ha posat a disposició dels centres educatius del districte un total de 31 espais interiors i exteriors perquè puguin ser utilitzats per a usos educatius. Mentrestant, hi ha en estudi les peticions d'altres centres, de manera que és previst que augmenti el nombre d'espais

Centres escolars

Col·legi Jesús i Maria
 Col·legi Montserrat
 Col·legi Santa Isabel
 Escola B. Franklin
 Escola Decroly
 Escola Dolors Monserdà – Santpau
 Escola Especial Alba
 Escola Els Xiprers
 Escola Frederic Mistral – Tècnic Eulàlia
 Escola Itàliana
 Escola Lys
 Escola Nabí
 Escola Nausica
 Escola Lurdes
 Escola Orlandai
 Escola Peter Pan
 Escola Pia Balmes
 Escola Poeta Foix
 Escola Sant Marc
 Escola Suïssa
 Escola Tàber
 Institut E. Costa i Llobera
 Institut J. Serrat i Bonastre
 Institut Montserrat
 Jesuïtes Sant Gervasi – Infant Jesús
 Madres Concepcionistas
 Sagrat Cor Sarrià
 Salesians Sarrià

Espais cedits

Interiors

Biblioteca Collserola
 CC Vil·la Urània
 Espai Jove Casa Sagnier
 Muhba Vil·la Joana

Exteriors

Camp Futbol Vallvidrera
 c/ de Jules Verne
 c/ de Lincoln
 c/ del Marquès Santa Ana
 c/ de Sant Guillem
 c/ de Sant Magí
 c/ de Vendrell
 CEM Can Caralleu
 Jardí Carme Serrallonga
 Jardí de Joan Llarch
 Jardins d'Enric Sagnier
 Jardins de Senillosa
 Jardins de Moragas
 Jardins de Portolà
 Jardins de laTamarita
 Parc de Can Ponsic
 Parc de la Font del Racó
 Parc de Joan Raventós
 Parc Torrent Maduixer
 pl. del Consell de la Vila
 pl. de Gal·la Placídia
 pl. Rubió i Bellver
 pl. Salvador Mundi
 pl. de la Torre
 pl. de Ventura Gassol
 passatge de la Blada
 Turó Park

Els serveis tècnics del Districte de Sarrià – Sant Gervasi han treballat conjuntament amb el Consorci d'Educació de Barcelona i altres departaments i serveis municipals per facilitar espais públics als centres escolars als qui els calen espais per adaptar-se a les necessitats sorgides arran de la pandèmia de la covid-19.

Fins a principi d'octubre, quatre equipaments i 27 espais exteriors estan ja a disposició dels 28 centres escolars de Sarrià – Sant Gervasi que han fet palesa la necessitat de comptar amb espais complementaris per garantir les mesures establertes per les autoritats educatives i sanitàries. Els quatre equipaments són la Biblioteca Collserola – Josep Miracle, el Centre Cívic Vil·la Urània, l'Espai Jove Casa Sagnier i el Muhba Vil·la Joana, que cedeixen diversos espais que estan sent utilitzats com a aules, mentre que els espais exteriors, entre els quals hi ha jardins, parcs, places, carrers i instal·lacions esportives, són utilitzats, majoritàriament, com a espais d'esbarjo, però també per fer-hi classes d'educació física o tallers educatius. S'utilitzen també per facilitar el respecte a les distàncies entre alumnes a l'hora d'entrar i sortir de l'escola.

Fins al dia 1 d'octubre, la ciutat ha posat a disposició dels centres educatius de tots els districtes, un total de 269 equipaments i espais exteriors en jardins i places i a la via pública perquè puguin utilitzar-se com a espais educatius. Els espais exteriors que el Districte de Sarrià – Sant Gervasi posa a disposició dels centres escolars van del 400 m² als 5.000 m², que és el cas d'unes instal·lacions esportives, tot i que la majoria estan entre els 700 m² i els 1.000 m². El nombre d'espais pot augmentar, perquè encara hi ha en estudi peticions d'altres centres escolars i també es manté oberta la possibilitat d'ampliar espais si hi ha altres centres que ho puguin necessitar. Per altra banda, el Consorci d'Educació de Barcelona té la voluntat d'establir vincles permanents amb els centres educatius per fer mantenir aquests usos més enllà de la pandèmia.

CEM Can Caralleu ©Ajuntament de Barcelona

Turó Park ©Ajuntament de Barcelona

La localització d'aquests espais és fruit de la feina que va iniciar l'Ajuntament a través del Consorci d'Educació de Barcelona ja al mes de maig en previsió que l'inici del curs 2020-2021 s'hagués de fer amb reducció de ràtios a les aules. L'objectiu és que tots els centres que ho necessiten disposin d'espais addicionals per poder fer les classes o les hores de pati amb les condicions i mesures de seguretat que requereix la situació que estem vivint. Tots són espais propers al respectiu centre escolar i estan degudament senyalitzats, perquè es vegi que aquell espai està sent utilitzat per a usos escolars.

En aquells casos que en què ha estat necessari, els serveis tècnics del Districte, la Guàrdia Urbana i altres serveis, com Parcs i Jardins, han fet una feina prèvia per tal que els espais posats a disposició estiguessin en les condicions adequades. En aquells casos,

bàsicament algun parc o un jardí en que puguin coincidir els nous usos escolars amb altres usuaris, s'ha establert un sistema de separació, amb tanques o cintes per tal de preservar la zona que utilitza l'alumnat del centre.

Entorns escolars pacificats

Per altra banda, durant l'estiu s'han dut a terme treballs per pacificar els entorns de l'Escola Poeta Foix i l'Escola Pia Balmes. Es tracta de mesures per reduir la contaminació de l'aire i el soroll ambiental a les zones d'entrada i sortida dels centres escolars.

Aquesta actuació, que s'ha dut a terme en un total de nou centres escolars de la ciutat, és part del programa municipal "Protegim les escoles", que es desplegarà fins a un total de 200 centres escolars entre el 2020 i el 2023. Es prioritzen els centres educatius amb una qualitat de l'aire més baixa i els més vulnerables a la seguretat viària.

La Tamarita ©Ajuntament de Barcelona

TURÓ PARC

La gent del barri compra al comerç local

EL JARDÍ

Tot i les dificultats arran de la covid-19 aquest setembre al Turó Parc l'activitat comercial s'ha desvetllat, segons ha informat Betevé. És cert que alguns comerços han tancat, com arreu, però també s'han obert nous comerços de proximitat i la gent prefereix anar a comprar a les botigues del seu entorn: no van tant als grans magatzems, sinó més al petit comerç del barri. Aquesta actitud contribueix en la recuperació de la vida dels barris. ■

SARRIÀ

La licitació de la biblioteca de Sarrià no es farà aquest any

Llorenç Sena (BComú)

CARME ROCAMORA

"La construcció de la biblioteca (de Sarrià) està aturada perquè aquest any no es faran licitacions". Així ho va assegurar el conseller de BComú Llorenç Sena a l'Audiència Pública del Districte celebrada el 29 de setembre sense la presència de públic, que va poder enviar preguntes de forma telemàtica.

Sena va respondre així a la pregunta formulada per l'Associació de Veïns de Sarrià sobre l'estat del projecte de la biblioteca —que acumula promeses i calendaris que no s'acaben de complir mai—, i va detallar que esperen que la licitació

es faci l'any 2021 i que les obres comencin a finals de l'any vinent o a principis del 2022; mentre que va afirmar que, malgrat la reprogramació, el compromís per part del Districte és "absolut".

El regidor del districte, Albert Batlle, va afegir que és l'obra més emblemàtica pendent a Sarrià – Sant Gervasi, però va matisar que està condicionada pels Pressupostos que van quedar suspesos per la pandèmia: "Amb l'Icub considerem que és una actuació absolutament prioritària i espero que puguem donar bones notícies en els propers plenis". ■

© Sergi Alemany

BARRIS DE MUNTANYA

Els veïns dels barris de les Planes reclamen inversions "urgents"

SERGI ALEMANY

No és la primera vegada que els veïns dels tres barris de les Planes, *Can Rectoret*, *Mas Sauró* i *Mas Guimbau*, diuen sentir-se abandonats per l'Ajuntament. Des de Mas Sauró i Can Rectoret han creat grups de whatsapp i perfils de Twitter (@LluitaMasSauró i @LluitaRectoret) per mirar d'alçar la seva veu i ser escoltats pel Districte. La Daniela forma part d'aquest xat perquè en dos anys que fa que viu al carrer Malva, al límit amb el terme municipal de Sant Cugat, denuncia que ningú s'hi ha acostat a fer manteniment: "És un carrer oblidat." Segons explica, ningú ha fet cas a les seves peticions de manteniment de l'arbrat, la

riera -amagada per la vegetació però existent- i el carrer, on critica que els camions s'hi queden encallats perquè no té sortida i la senyal vertical que ho indica la van col·locar els mateixos veïns. Tots tres elements (*arbrat, riera i carrer*) es troben a tocar l'un de l'altre, amb el perill que això suposa diu la Daniela, perquè "a l'estiu molta gent passa caminant per aquí amb nens, per anar fins al restaurant 'El mirador de Can Cases'."

Aquest estiu, la parella de la Daniela va decidir tirar pel dret i mirar de netejar de vegetació la riera, amb el resultat d'una caiguda i un traumatisme al coxis. "Hem presentat una reclamació al portal de l'Ajuntament, adjuntant l'informe mèdic, però ens contesten que no hi ha pressupost", explica la Daniela a El Jardí.

Les pluges de l'abril, determinants

L'activitat al xat de 'Lluita Rectorat' s'ha intensificat després de l'episodi de pluges viscut l'abril d'aquest any a Barcelona. Els 259 l/m² recollits per l'Observatori Fabra suposen el mes d'abril més plujós de la història a la ciutat des que es recullen dades, ara fa 106 anys. Amb les pluges, una part del bosc d'alzines que rodeja les cases de la Mercè i l'Isidro va desaparèixer. Els arbres, ubicats en un pendent, van cedir i van baixar avall fins a parar a tocar de la plaça del Teix, al límit amb la tanca de la casa de l'Isidro. "Des del 2008 van començar a baixar terres per aquesta zona i vam avisar a l'Ajuntament", apunta ell, que ho atribueix a una actuació municipal a la part alta de la muntanya. Dotze anys després, el 21 d'abril l'aigua no només es va emportar unes quantes alzines, sinó també part de la terrassa de casa de la Mercè. "Des de l'Ajuntament em van dir que se'n farien càrrec i cinc mesos després ara ja no ho saben", critica ella.

En l'Audiència Pública d'aquest setembre, l'Ajuntament va manifestar que els barris de muntanya "no han estat mai abandonats" però sí que al·lega que es tracta de "barris diferents i peculiars on els serveis públics no es poden comparar amb els de la resta de la ciutat." Ho va dir el conseller del PSC Blas Navalón, que també va explicar que les futures inversions estan sobre la taula però que la situació econòmica actual ha fet replantejar projectes i inversions. Segons Navalón, després de les pluges es van donar solucions a les actuacions més "urgents i emergents" d'aquests barris. Les preguntes a l'Audiència les van fer arribar, en aquest cas des de l'Associació de Veïns Santa Maria de Vallvidrera-Mas Sauró i l'Associació de Veïns del Sanatori. ■

Just gym

SENIOR

Gimnàstica a la teva mida

TRES TORRES - SARRIÀ - LES CORTS

JustGym Senior és un **Gym Boutique** on trobaràs un ampli equip de professionals altament qualificats en els àmbits de l'entrenament personal, fisioteràpia, nutrició, recuperació de lesions (esquena, cervicals...) que desenvoluparan el programa d'exercicis que necessites per a sentir-te millor, divertir-te i aconseguir els teus objectius. Adaptat sempre per a les persones grans.

Tot en una sala individual

PACK DE BENVINGUDA

TAMBÉ A DOMICILI

Pack Especial de Benvinguda per només

49€

Entrevista d'avaluació

2 Sessions d'entrenament de 45 minuts

GARANTIA

"Si no queda satisfet, li tornem el seu diner"

Just gym
SENIOR

2 centres a Barcelona:
c/ Rafael Batllé, 28
Tres Torres/Sarrià
c/ Entença, 219

 628 203 920
 david@justgym.es
 www.justgymsenior.com

GALVANY

JxCat denuncia l'incompliment de Colau amb la biblioteca a Muñoz Ramonet

SOFIA PUVILL

El portaveu de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí, ha tornat a reclamar al consistori d'Ada Colau que tingui cura del patrimoni de Sarrià - Sant Gervasi. Va fer la petició aquest setembre en una roda de premsa, fent referència a la construcció de la biblioteca als Jardins de Muñoz Ramonet, projecte que va ser aprovat el 2015, i del qual ja "s'havien presentat renders, dibuixos i plànols", però que finalment no tirà endavant.

On són els límits de la intervenció municipal? El llegat de la família Ramonet estableix què es pot fer i què no als jardins, reoberts al públic ara fa tres anys, i aquesta és "l'excusa que posa el Govern per no tirar endavant el projecte de la biblioteca", segons Martí, que va afirmar que, tot i entendre que hi ha "dificultat econòmica per licitar i construir", el seu grup no hauria pensat en cap moment que el projecte es posaria en qüestió.

Des de JxCat exigeixen que es reconsideri novament la decisió, o si no, que es presenti un projecte alternatiu d'equipament per al barri, d'acord amb el veïnat. "Al final es tracta d'una biblioteca per a la gent, per als veïns, per als testimonis d'aquesta mancança", va dir Martí, que va avisar a Albert Batlle que no estan en condicions de "tenir un regidor comparsa".

Tres barris sense biblioteca

Galvany és el barri del districte de Sarrià - Sant Gervasi amb més població, i és, de fet, juntament amb Sarrià i el Putxet i el Farró, un dels tres que no disposa de biblioteca municipal. Des de l'Ajuntament està establert un pla de biblioteques que n'estipula la presència mínima d'una per barri, en cas de no existir. A més, Sarrià - Sant Gervasi és el districte amb més estudiants i més centres educatius i formatius de Barcelona, i per tant, amb una capacitat de generar demanda d'aules d'estudi molt alta. ■

SARRIÀ

La Llar Impuls: una casa per dones supervivents de sensellarisme

ELENA BULET

"Quan una dona acaba en situació de carrer, es converteix en l'invisible dels invisibles", explica l'Elena Sala, responsable del programa Dones Amb Llar d'Assís. Després d'observar un augment considerable de dones que venien a fer ús dels recursos del centre i d'analitzar específicament el sensellarisme des d'una perspectiva de gènere, Assís va desenvolupar el programa Dones amb Llar. En el marc d'aquest programa, el passat juliol van inaugurar a Sarrià la Llar Impuls, un edifici on actualment viuen sis dones i des d'on es realitza un acompanyament psico-social i educatiu, a més de funcionar com a espai de recuperació emocional i d'apoderament.

L'Estebana Ortiz és una d'aquestes usuàries. A part de ser treballadora social, l'Estebana també és defensora dels drets humans a Colòmbia, especialment dels de les dones. A través d'una pantalla de plàstic que hi ha a la saleta d'Assís, explica la seva història: "Quan comences a reclamar drets, i més sent els de les dones, i et converteixes en una cara visible del

moviment, comença a perillar la teva seguretat. Jo vaig haver de marxar a Venezuela, però vaig tornar creient en els Acords de Pau de L'Habana. El 2018, després d'una amenaça em va tocar sortir cap a Espanya".

L'Estebana va arribar a València i després es va mo-

ure cap a Barcelona. "Vaig arribar buida, sense horitzons, estava sola i no tenia res. A Barcelona vaig estar al carrer gairebé tres dies. Vaig haver de dormir amb una persona que em va oferir el calor humà i em va explicar tot el que necessitava saber per sobreviure al carrer", explica la treballadora social i voluntària d'Assís, que assegura que quan prepara els pícnic al centre ho fa pensant que algun li pot arribar a qui la va orientar en aquells dies.

El jardí de la Llar Impuls trasllada l'Estebana a la seva terra. L'Estebana se sent protegida i després de tot el que ha patit pot començar a construir a partir d'una estabilitat. A més, viure amb les dones a la Llar Impuls és "viure al món", descriu, perquè provenen de quatre

© Elena Bulet

nacionalitats diferents. D'acord amb l'Elena Sala, és necessari "tenir recursos específics només per a dones, a la vegada que incorporar la perspectiva de gènere en tots els dispositius, també els mixtos. Les causes i les conseqüències del sensellarisme operen de forma diferent en homes que en dones i fins ara la major part dels recursos existents tenien una mirada androcèntrica i estaven preparats per atendre majoritàriament homes".

Cal entendre el sensellarisme des d'un punt de vista estructural i tenir present que està íntimament lligat a les realitats patriarcals que vivim. Calen unes institucions que no reproduïen les hostilitats i la invisibilització que pateixen aquestes dones en el seu dia a dia i que puguin donar resposta a les necessitats que tenen com a supervivents. "El sensellarisme femení té moltes cares: són dones, mares, víctimes de violència, són dones migrades, racialitzades, que viuen amb problemes de salut, etc. Però a la vegada, també són dones fortes, valentes, lluitadores, que han passat per moltes situacions i que han sobreviscut. Per tant, hem de tenir clar que el sensellarisme femení és interseccional i que cal una mirada integral, amb orientació reparadora i empoderadora", afirma l'Elena. ■

DECORACIÓN

CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN

PROYECTOS

ARQUITECTURA
DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

REFORMAS

BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA
ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA

DECORACIÓN

REFORMAS

PROYECTOS

© CyberBCN, 2004

El futur és ajudar a ser
més eficients.

La llar és ara més important que mai.
Per això hem ajudat a estalviar a milers
de famílies rehabilitant les seves
llars i assessorant-les en eficiència
energètica.

Tornem a creure en el futur.

Naturgy

naturgy.com

SARRIÀ

Andreu Van den Eynde: "Només faltaria que et poguessin condemnar per haver dit la veritat"

ANA RUBIÓ

En la societat d'avui dia, del segle XXI, ens considerem éssers lliures. Tenim drets (també deures), podem elegir representants polítics (no a tot arreu) i gaudim d'una certa protecció davant la llei. Vivim buscant el millor per a nosaltres i els nostres, entenent que aquest cercle inclou i exclou gent amb més o menys amplitud. En aquest context, neixen maneres infinites de veure el món, es creen debats diversos i sorgeixen conflictes polítics. I, entre tot això, hi fluctua la llibertat d'expressió.

Definida com a dret civil, la llibertat d'expressió permet, sense limitació de fronteres, manifestar públicament idees, opinions i sentiments, tot respectant l'honor, la intimitat i la imatge. D'aquesta manera, en paraules de l'advocat penalista Andreu Van den Eynde, aquest dret es configura com a "vehicle de la societat democràtica i del seu progrés".

Ens explica Van den Eynde que per assegurar la convivència social, aquesta

llibertat és restringida pel poder judicial. El problema, però, arriba quan en establir els límits "els jutges confonen els drets fonamentals amb els privilegis". I és aleshores que el dret (o la falta d'aquest) es converteix en problemàtica.

Una problemàtica que, dimecres 16 de setembre, van posar sobre la taula Andreu Van den Eynde, ja presentat, i l'actor i director Ferran Rañé, en el cicle Les Veus de la República que ofereix la Casa Orlandai. La sessió, originalment programada per a l'abril, va celebrar-se en format híbrid, presencial i telemàtic, amb el títol "Hauria de tenir límits la llibertat d'expressió?", pregunta que va respondre afirmativament l'advocat penalista. La seva resposta troba fonament en el tribunal d'Estrasburg i apunta que els límits són vàlids quan són previstos per la llei, tenen una finalitat i són necessaris per al bé social. Recuperant el paper del poder judicial, doncs, Van den Eynde va afegir que "no valen els jutges que diuen que tots els drets tenen límits, han de justificar i argumentar-ne el motiu".

La torna i la llibertat d'expressió

En aquesta línia, una de les preguntes més interessants que va plantejar el públic va ser la següent: "Si una persona és jutjada per dir alguna cosa i es descobreix que allò és cert, aleshores se li retira

l'acusació?". L'advocat va respondre que "només faltaria que et poguessin condemnar per haver dit la veritat". I és aquí on entra la història de Ferran Rañé.

L'actor, membre de la companyia teatral Els Joglars va haver d'exiliar-se amb alguns dels seus companys per haver interpretat *La torna*, l'any 1977, en plena Transició, una obra construïda de forma col·lectiva al voltant de la mort de Georg Michael Welzel, el mateix dia de l'execució de l'anarquista Salvador Puig Antich. Poc després de la seva estrena, quan només se n'havien fet 40 representacions, va ser prohibida i es va organitzar un consell de guerra per jutjar-ne els integrants. Va ser un judici en què, com va apuntar Rañé, "ningú no es va molestar a qüestionar si el que havíem dit a l'obra era cert o no".

La resposta va donar-se en forma de revolució cultural i es va organitzar una vaga general de cinemes i teatres per donar suport als artistes.

Perseguia l'exèrcit un bé social prohibint l'obra? Podia, per tant, limitar la llibertat d'expressió de la companyia?

Tornant al concepte tècnic, Andreu Van den Eynde va remarcar l'existència d'un vincle entre llibertat i pluralisme polític tot defensant que, malauradament, ens costa escoltar allò que no ens agrada.

"Hem de poder dir el que vulguem i, al mateix temps, no només hem d'escoltar el que ens interessa". Des del públic, però, es va respondre denunciant que "tenim por que se'ns torni en contra la llibertat d'expressió si el que diem no agrada al poder".

Tanmateix, el concepte *poder* engloba moltes definicions en funció de quin sigui l'àmbit de debat en qüestió. És per això que, donant-li la raó a l'advocat, la pregunta "la llibertat d'expressió està amenaçada per la correcció política i la cultura de la cancel·lació?" va generar certa tensió a la sala. En aquest sentit, van ser molt interessants les aportacions de l'actriu Carme Sansa, també present a la sala.

Van den Eynde va respondre tot dient que "hi ha estructures socials tan trencades que justifiquen l'aplicació d'unes mesures determinades", fent referència a la quota de persones racialitzades o de gènere en produccions artístiques. Molt relacionat amb això, Ferran Rañé va compartir que "quan tu arribes a la conclusió que les lleis que existeixen són injustes, s'ha de donar la cara: aquest és l'aprenentatge que vam treure de l'experiència de *La torna*".

Per acabar, la sessió va finalitzar amb la frase de l'advocat penalista "la llibertat d'expressió és il·limitada, excepte que existeixi una necessitat democràtica de restringir-la", conclusió que resumeix a la perfecció el contingut de la trobada. ■

El primer servei de carsharing elèctric arriba a Barcelona de la mà de NN Pàrquings

Des de fa anys, NN Pàrquings ofereix serveis i solucions ecològiques que van des d'opcions de carsharing, diverses estacions de recàrrega per a vehicles elèctrics, sistemes de neteja en sec que no requereixen consum d'aigua o zones exclusives per a bicicletes. Tots ells, pensats per a millorar la qualitat ambiental a Barcelona i el seu entorn urbà.

Ara, a la seva ferma aposta per la mobilitat sostenible a Barcelona, NN Pàrquings ha sumat el primer servei de carsharing flexible de cotxes elèctrics de la ciutat. Una nova proposta sostenible, gestionada per l'empresa MEC electric carsharing, que ofereix als ciutadans una opció de lloguer de cotxe 100% ecològic que fins ara no existia a la ciutat.

Inicialment, el servei compta amb 5 cotxes elèctrics situats en les places de recàrrega de 4 dels NN Pàrquings més centrals de la ciutat: NN Pàrquing Còrsega, 344, que comptarà amb 2 vehicles de MEC electric carsharing; NN Pàrquing València, 243, que comptarà amb 1 cotxe; NN Pàrquing La Rotonda al Passeig Sant Gervasi, 51 (1 cotxe) i NN Pàrquing Urgell, 234 (1 cotxe).

Quant al preu, el cost resulta més rendible per a l'usuari que altres models de carsharing, ja que des del principi es coneix l'import exacte que cada persona haurà de pagar. Un import que es correspon amb una tarifa fixa de preu per hora.

El lloguer dels vehicles elèctrics es realitza a través de l'APP que gestiona MEC electric carsharing i que permet, d'una manera ràpida i senzilla, reservar un dels cotxes de la flota realitzant una cerca per proximitat de base i franja horària, i realitzar el pagament un cop s'ha finalitzat el servei.

Amb aquesta proposta NN Pàrquings vol oferir als usuaris interessats l'opció d'optimitzar els seus desplaçaments per la ciutat d'una manera sostenible i respectuosa amb el medi ambient.

Per més informació: www.nnparkings.com

EL RACÓ DEL VEÏNAT

**Homenatge a la nova cançó:
els Jardins dels Setze Jutges**

PERE EQUISOAIN

Acabava l'estat d'alarma i arribava l'estiu, que ha resultat molt estrany. Vaig decidir incorporar-me a la "nova normalitat".

Recuperava, amb prudència, vells hàbits. Esperava un amic, que no veia des d'abans del confinament. Vàrem triar la zona del passeig de la Bonanova prop de la Via Augusta. Mentre l'esperava vaig fer un tomb pels voltants. Descobrim les ciutats i els barris quan no tenim pressa. Em va cridar l'atenció una estructura atípica: era la Torre de l'Aigua, ho vaig esbrinar després. Modernista, de finals del segle XIX, diuen que va ser construïda per subministrar aigua a una casa elegant que ja no existeix. De fet van ser elegants, senyorials, totes les cases d'aquella zona.

Encara que la descoberta a què vaig donar més valor va ser la d'una placa que deia "Jardins dels Setze Jutges. Grup impulsor de la cançó catalana". No sabia que Sarrià havia dedicat un indret a aquells que jo admiro tant. He de dir que l'espai, al meu parer, no feia honor ni a la paraula "jardins", ni molt menys als mèrits dels Setze Jutges i de la resta de components de la Nova Cançó. Però no és això del que vull parlar.

Això va d'agraïment i de modest homenatge a ells, a tots ells, als setze i a la resta dels que varen fer possible la Nova Cançó. Vull remarcar-ne la paraula "nova": per a mi i per a molta gent, aquest mot feia referència al que ens deien en aquelles composicions. Les lletres eren importants, potser perquè parlaven de coses que llavors no es podien dir en una conversa normal. També és veritat que de vegades els calia jugar amb les paraules per a fer-nos arribar allò que ens volien transmetre. Vàrem aprendre a copsar eufemismes. Aquells recitals sabies com començaven, però no com acabaven. De vegades no arribaven al final, eren interromputs sobtadament, i no pel mal temps.

A banda de les composicions pròpies, musicaren grans poetes: Salvador Espriu, Joan Oliver (Pere Quart), Vicent Andrés i Estellés, Joan Salvat-Papasseit, Miquel Martí i Pol, el nostre J.V. Foix, etc. Ens obriren una porta que conduïa al món de la poesia i la literatura. Ens ajudaren a gaudir de la lectura.

Recordo un recital —aleshores no en dèiem concert— de Maria del Mar Bonet, que enguany participa a les minvades festes de la Mercè. Era a la plaça del Consell de la Vila, a Sarrià. Va ser una nit màgica amb moments inoblidables. Va cantar, entre d'altres, un poema de Josep Palau i Fabre: "Jo em donaria a qui em volgués". És difícil explicar els sentiments en escoltar aquella cançó i aquella veu. Des de la meua posició no veia l'escenari. El noi jove que era jo va descobrir que et pots enamorar d'una veu. Crec que no vaig ser l'únic.

Però no vull personalitzar el meu reconeixement. A tots els dec moments inoblidables. Haig de confessar que avui m'emociono, més que mai, quan escolto algunes de les seves cançons. Em pregunto, i potser us ho preguntareu, per què escric això ara: no sembla un tema d'actualitat; tenim altres problemes. Jo només demano, i potser no cal, que no els oblidem. A ells, a tots ells: gràcies, moltes gràcies! ■

Ens pots fer arribar els teus escrits a: redaccio@diarieljardi.cat

Descobreix la nostra gamma de TORRONS ARTESANS DE XOCOLATA

Sense alcohol · APTA PER NENS:

TORRÓ GIANDUJA AMB AMETLLES · TORRÓ GIANDUJA AMB AVELLANES
· TORRÓ GIANDUJA · TORRÓ GIANDUJA AMB NOUS · TORRÓ GIANDUJA
AMB NEULA · TORRÓ DE TRUFA DE LLET · TORRÓ DE TRUFA NEGRA ·
TORRÓ XOCOLATA NEGRA AMB NOUS DE LLEIDA · TORRÓ DE XOCOLATA
NEGRA AMB AVELLANES · TORRÓ AMB CAFÉ D'ORIGEN DE MONTE-
CRISTO BRASIL

Licors:

TORRÓ DE COINTREAU I TARONJA · TORRÓ DE
CAVA · TORRÓ DE WHISKY · TORRÓ DE CONYAC
· TORRÓ D'AGUARDENT D'ORUJO ENVEL·LIT

També tenim gamma sense sucres afegits:

Ara pots fer les teves comandes desde la nostra web: www.bombonsblasi.cat

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat

MOSSOS D'ESQUADRA

Ciberassetjament entre adolescents

XAVIER BONED

Durant els mesos de confinament, des de l'Oficina de Relacions amb la Comunitat de Mossos d'Esquadra vam seguir rebent demandes d'as-

essorament per part d'educadors i pares sobre casos d'assetjament a través de les xarxes socials. Aquesta és una de les problemàtiques habituals que afecten al jovent, ja sigui en l'àmbit escolar com en el social.

Quan l'assetjament succeeix en l'àmbit escolar en diem *bullying*, paraula anglesa derivada de *bully*, que pot ser un verb amb el significat "intimidat" o un substantiu que es pot traduir com a "fanfarró, provocador o pinxo".

El *bullying* consisteix en la pràctica d'actes violents o intimidatoris constants sobre una persona en l'àmbit escolar, realitzat per una o diverses persones, amb l'objectiu d'agredir físicament o psicològicament, de fer sentir insegura la víctima, o per entorpir el seu desenvolupament a la classe. Les conseqüències d'aquest assetjament són danys psicològics i emocionals en els joves afectats. Acostuma a ser practicat contra nens/es i joves que es diferencien dels seus companys per diferents motius, i que tenen dificultats per a defensar-se o es mostren submisos per la seva baixa autoestima o inseguretat.

Avui dia, amb la implantació i l'evolució de les tecnologies, l'assetjament mitjançant les xarxes socials està a l'ordre del dia, traspasant els límits de l'escola i de la llar, fent que el control parental esdevingui una missió realment complicada. Les víctimes ja ho poden ser a tota hora, amb el conseqüent patiment que això representa. I és precisament per aquest motiu que treballar la responsabilitat dels menors és la millor arma per abordar el problema. Entre tots hem de treballar per conscienciar els joves sobre aquesta problemàtica.

En l'assetjament entre joves són freqüents la suplantació de perfils de xarxes socials, els insults, la difamació, les amenaces i el *sexting*. *Sexting* és un anglicisme que es refereix a l'enviament de missatges sexuals, eròtics o pornogràfics, per mitjà de les tecnologies de la informació i la comunicació. En molts casos, el jove assetjat és protagonista d'aquestes imatges sobre les quals ha perdut el control i l'assetjador o assetjadors en fan difusió afegint comentaris ofensius.

Per afrontar aquestes problemàtiques el paper de pares i mares és determinant a l'hora de conscienciar els fills sobre les normes bàsiques de seguretat a la xarxa. Molts dels problemes que es poden trobar els joves a Internet es produeixen per no seguir aquestes normes, moltes d'elles de sentit comú, com no ensenyar imatges despullats ni realitzant actes sexuals, utilitzar contrasenyes segures i no compartir-les amb els amics, desconfiar de nous amics que hem conegut a una xarxa social, no fer a la xarxa el que no faríeu al món real, limitar les persones que poden accedir a la informació personal, i explicar als pares immediatament que algú ens ho està fent passar malament.

En cas de dubte, hi ha dos telèfons on podeu obtenir més informació sobre aquesta problemàtica: 116 111 Infància Respon (Generalitat), o 900 018 018 (Ministeri d'Educació). ■

DESENVOLUPAMENT, TECNOLOGIA, SOSTENIBILITAT I SALUT

El silenci

GLÒRIA VILALTA

Necessito estones de silenci, silenci exterior i silenci interior.

Recordo aquells dies de confinament global, en el que la ciutat semblava buida. Era una sensació molt estranya. Feia una certa basarda o pena, no estem acostumats a veure tan poc moviment i a

sentir el silenci en una ciutat com Barcelona. Així i tot, a mesura que passaven els dies, sortir per la finestra i no sentir soroll de trànsit, era molt agradable. Al final, quan parlava amb altres barcelonins, tots estàvem d'acord que aquell silenci havia estat un regal, i que no volíem tornar al brogit a què estàvem acostumats.

Una experiència semblant la tinc cada any, al setembre. Tinc la sort de poder traslladar-me a l'estiu a una casa de la família, al camp. Quan tornem a Barcelona, els sentiments són contraposats. Per una banda, les ganes de tornar a casa. Per l'altra, les poques ganes de tornar al soroll. Sempre necessito un temps d'adaptació. Al començament em costa molt però en 2-3 setmanes, ja m'hi he acostumat.

De fet aquest és el problema (o la sort): ens "acostumem" a tot. És com quan hi ha l'extractor posat a la cuina i finalment l'apagues perquè ja no cal. És en aquell moment, i no abans, que t'adones del soroll que feia i de com s'està de bé quan ja no hi és.

Estem acostumats al soroll exterior i a l'interior. Els pensaments són un continu de "soroll". Quan parem, quan meditem o simplement fem atenció als pensaments, és quan ens adonem que hi són, i que si baixem l'activitat ens sentim millor.

La vall del Silencio, a el Bierzo. © FCPB

Com en tot, no podem separar l'exterior de l'interior. El silenci exterior ens ajuda a tenir silenci interior. En els llocs on m'és més fàcil "desconnectar" la ment és a la natura. Per mi, estar al camp, la muntanya o el mar envoltada només del so de la natura, és dels millors regals que em puc fer, tant a nivell corporal com anímic. Perquè el so de la natura no és un so que esgoti, al contrari. El so de la natura és reparador, com ho és el nostre so quan hi fem atenció i no és un seguit de pensaments que van sols, que no decidim i que se'ns emporten i ens desgasten.

I no vull acabar sense esmentar els sorolls que no sentim, com la contaminació electromagnètica. Són ones o vibració que la nostra oïda no pot percebre, però que hi són, i cada vegada més. També necessitem descansar de tant en tant d'aquest soroll, com a mínim a la nit.

Tots necessitem estones de silenci, exterior i interior. En una vida cada vegada més accelerada, amb més estímuls externs i per tant més moviment intern, el silenci és la millor medicina. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

La casa Oller, un retorn a la modernitat

JAUME DE OLEZA

La casa Oller, situada al carrer Amigó 76, és un edifici d'habitatges projectat per l'arquitecte Francesc Mitjans i construït l'any 1941. Mitjans va ser un arquitecte molt distingit a Barcelona, amb projectes molt significatius i coneguts. Alguns d'ells han conformat la

iconografia de la ciutat, com per exemple el camp del F.C. Barcelona, la torre de l'antic Banc Atlàntic (avui en dia Banc de Sabadell, a la cantonada de la Diagonal amb el carrer Balmes), el club nàutic de Barcelona, i la clínica Soler Roig, que ja hem comentat en un altre article.

Mitjans va contribuir en la transformació urbanística de Barcelona en els anys de la Postguerra incorporant un llenguatge de modernitat que en aquells anys era totalment nou, i una extensa obra de més de 50 anys d'activitat. Va morir als 97 anys, amb una inquietud cap a l'arquitectura moderna que mai va deixar de tenir.

Aquest edifici va ser la seva primera gran obra, i un cop acabat va causar un gran impacte al dissenyar un nou model d'habitatge que, per la seva novetat, encara perdura en els nostres dies. Tant és així que va viure en un d'aquests habitatges fins que va morir. A partir de la construcció d'aquest edifici, van ser innombrables els encàrrecs que va tenir: cases d'estiueig, edificis d'habitatges, edificis públics, i un llarg etcètera de projectes que el seu estudi d'arquitectura va realitzar, sempre actiu fins als 90 anys.

L'edifici del carrer Amigó recupera els criteris del Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània (GATPAC). Una arquitectura amb principis de modernitat que s'havien deixat de banda en el moment de la Postguerra, i que van suposar allò que més endavant es va anomenar com el *postracionalisme català*. Un edifici que es caracteritza perquè la construcció està endarrerida respecte al carrer, cosa que permet incorporar uns jardins, els quals, conjuntament amb les grans terrasses que recorren tota la façana de l'edifici, dibuixen un concepte molt mediterrani d'aprofitament del sol. És de destacar també l'entrada de vehicles, que a manera de túnel travessa la finca i al mateix temps situa el vestíbul a mig camí. El bloc disposa de dos habitatges per planta de grans proporcions cadascun. Com a anècdota, comento que Mitjans feia utilitzar la paraula *habitatge* o *pis* en els seus projectes, els quals definia com *cases*. Una interpretació humanista que emfatitzava el concepte de *llar* com un espai molt personal i únic. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE www.cwork.cat

L'implant dental de titani

La falta de peces dentals pot derivar en inconvenients i problemes bucal

EL JARDÍ

A la Clínica dental Smile es fan tota mena d'implants dentals i pròtesis amb els materials que millor s'adapten a la fisiologia bucal, sobretot de titani i de ceràmica. Aquesta adaptació és molt important per viure amb qualitat el dia a dia, per evitar futures malalties o contraindicacions que afectin la salut. La falta de peces dentals pot derivar en inconvenients i problemes bucal. Fent un implant dental podem substituir una peça malmesa i, així, garantir una salut bucal de qualitat que ens permetrà seguir amb les activitats quotidianes, i gaudir de plaers tan simples com del menjar.

Un implant dental és un producte sanitari destinat a ser el substitut artificial de l'arrel d'una dent perduda. Habitualment té forma roscada i està fabricat amb materials biocompatibles que no produeixen reacció de rebuig i permeten la seva unió a l'os. El titani és un metall que, des de mitjans del segle XX, ha demostrat la seva excel·lent prestació per adherir-se a l'os, l'osteointegració. Amb la seva col·locació es conserva gran quantitat d'os alveolar. A Smile són especialistes a fer implants dentals de titani.

Implant dental: 650€
+ funda metal ceràmica:
450€ = 1.100€
Oferim facilitats
de pagament

CLINICA DENTAL
smile

Dra. Mercedes Archiles Tárrega

Col·legiada 4250

Plaça Cardona 11, 1r 1a

08006 BARCELONA

932 006 666

601 063 822

@clinicadentalsmilebcn

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

El disseny de campanyes de publicitat, importa

MARTA ROYO ESPINET

—M'he gastat un dineral en una campanya de premsa i no he rebut cap trucada.
—I la campanya?
—Doncs això, una campanya de premsa i ràdio...
—No, la campanya de publicitat. La creació i el disseny de la campanya de publicitat.

—La vam fer nosaltres internament; amb el logotip, unes fotografies i una frase venedora.

Aquesta és una conversa que vaig tenir fa uns dies amb la gerent d'una empresa que fabrica mascaretes higièniques. De fet, fabricava tot tipus de material quirúrgic i, amb la pandèmia, van decidir obrir una nova línia de negoci: la fabricació de mascaretes. Una oportunitat de mercat que es va traduir en poca venda.

Aquest cas no és ni únic ni fortuït. Curiosament (per no dir desgraciadament), després de més de 20 anys en el món de la publicitat, he vist molts casos similars. Tenir un pressupost per invertir en mitjans però no disposar d'una campanya de publicitat notòria, que comuniqui la proposta de valor, és força habitual.

—I com comunico unes mascaretes? Què dic? —em va preguntar.

—Doncs de la mateixa manera que comuniqués unes vambes, una colònia o un refresc —li vaig contestar.

Qui utilitzava mascaretes al gener?

Persones amb les defenses baixes o problemes respiratoris, o conscienciades amb els efectes de la contaminació. Molt poques, per no dir gairebé ningú. Fa nou mesos, el missatge clau a comunicar per a aquest producte podria haver sigut quelcom tan senzill com: "Protecció per a la contaminació". En ple confinament, les mascaretes es van convertir en un bé de luxe, perquè no n'hi havia. I qui les aconseguia ho feia a un preu elevadíssim. Ara que cal dur les mascaretes tothora, s'han convertit en un bé de primera necessitat.

En un mercat on ara sóc un *me too* (producte semblant al líder, em pregunto qui és el líder en el mercat de mascaretes), què faig per diferenciar-me? És aquí on és bàsic treballar bé el missatge de la campanya de publicitat.

Disseny de campanyes publicitàries, tres imprescindibles

1- Que compleixi clarament uns objectius de comunicació (notorietat, captació, fidelització, *call to action*, *branding*...).

2- Amb un missatge clau ben definit que transmeti la proposta de valor.

3- Amb una creativitat notòria i memorable.

Seguim amb el cas de les mascaretes... Què poden comunicar unes "simples" mascaretes en plena pandèmia?

- Tela o paper, un o més usos = més o menys ecològics.
- Reversibles, personalitzades o amb el teu logotip = més o menys disseny.
- Per al dia a dia o per a casos especials (casaments, sopars, esdeveniments...) = un complement més.
- Fetes a mà i fabricades aquí = producte de km zero.
- Part del preu revertit a una ONG = responsabilitat social.

Facis el que facis, busca quina és la teva proposta de valor i comunica-la de manera notòria. Per això és tan important el disseny de la campanya de publicitat. ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

Concentració de bancs

JOAN BUSCÀ

Abans de comprar un producte o contractar un servei, intentem assabentar-nos i recollir la màxima informació de les qualitats, garanties, condicions, marques, servei postvenda, etc. Quants més productes i serveis tenim per escollir en el mercat, entren

en joc la competència i la confiança amb aquella determinada marca o empresa. Això és la llibertat de mercat, regla bàsica en una economia bona, sana i recomanable. Per això les empreses i els fabricants intenten anar millorant els seus productes i serveis: per fidelitzar els clients.

Els electrodomèstics o els cotxes són un exemple de la llibertat de mercat. La competència és bona per al consumidor. Quan no hi ha competència, desapareix la llibertat de mercat i entra en joc l'oligopoli, és a dir, quan en el mercat només hi existeix un únic producte, encara que es pugui vendre per diferents marques. La benzina seria un exemple d'oligopoli: hi ha classes de benzina, diferents marques, però les petites diferències en els preus les ofereixen els mateixos distribuïdors. Amb l'oligopoli, en canvi, no hi ha competència. Si només hi ha un proveïdor, parlem de monopoli.

Quan es tracta de productes o serveis financers, la conducta i el procés de compra o contractació de serveis, el comportament del consumidor hauria de ser el mateix que per als altres productes o serveis que hem explicat abans. O ho fem amb llibertat de mercat —competència— o amb oligopoli. L'any 2008, el 70 % de morositat de l'activitat immobiliària va provocar una greu crisi econòmica i financera i immediatament una gran i ràpida concentració de bancs i caixes. Del 2008 fins al 2019, es van fusionar/absorbir a l'Estat espanyol més de 50 bancs i caixes d'estalvi. El 2020 estem de nou davant una crisi econòmica, amb interessos baixos, manca d'ingressos, alta morositat, inseguretat, etc. Resposta: una nova concentració de bancs i caixes. La pregunta: és bona o dolenta la concentració d'entitats financeres? Per a les mateixes entitats financeres és bona: reducció de despeses, de plantilla, d'oficines, de publicitat, de despeses generals, de serveis complementaris, etc. Per al consumidor: ens apropem a un oligopoli.

La quota de mercat dels cinc bancs més grans de l'Estat espanyol és del 68,5 %; fa 20 anys, era del 31,4 %. Per tant, hi haurà menys competència, menys confiança, concentració del poder econòmic: serà més difícil escollir productes i serveis financers en funció del que necessitem. Hi haurà, també, un possible increment de costos (més despeses, comissions), menys oficines, tracte menys personalitzat, més burocràcia, etc. Així mateix, les pimes i els autònoms tindran més dificultats per obtenir préstecs quan es negociï amb una gran entitat financera. Per a un país, una excessiva concentració d'entitats financeres no és bona. La manca de tracte personal genera inseguretat i desconfiança al client.

Hi ha alternatives? Per recuperar una llibertat de mercat i competència en el nostre mercat financer, s'obre una gran oportunitat perquè neixin noves entitats financeres —autòctones o no— i, sobretot, una gran ocasió per a entitats financeres de nivell internacional. Estem davant d'un canvi important en el mercat financer, dels seus productes i dels seus serveis. Seguim parlant d'economia. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

METEOROLOGIA

Un any pluviomètric excepcional

ALEX SANCLIMENT MUÑOZ

En meteorologia, a banda de mesurar les precipitacions que es registren en un territori durant l'any natural (de l'1 de gener al 31 de desembre), també s'utilitza el concepte d'any pluviomètric o hidrològic, que correspon al període que transcorre des de

l'inici de la tardor d'un any (1 de setembre) fins al final de l'estiu de l'any següent (31 d'agost).

El passat 14 de setembre el Servei Meteorològic de Catalunya va fer públiques les dades referents a l'any hidrològic que va acabar el darrer dia del mes d'agost, i que va estar molt a prop de trencar rècords. En el conjunt del país, l'any pluviomètric 2019-2020 pot considerar-se com un any plujós i, fins i tot, molt plujós, superant els valors de la mitjana climàtica arreu, excepte en alguns punts de l'Alt Pirineu, l'Alt Empordà i el Penedès, on l'any pot considerar-se normal. És sobretot a les Terres de l'Ebre, el litoral central i les comarques gironines, on l'any pluviomètric ha arribat a gairebé doblar el valor de la mitjana, especialment a les muntanyes dels Ports, on es van acumular 1.850 l/m².

A la ciutat de Barcelona i, concretament, al nostre districte, tenim la sort de comptar amb l'Observatori Fabra, que té una de les dues úniques sèries de dades climàtiques amb més de 100 anys d'història de tot el país, amb dades des de l'any 1914. En aquest any pluviomètric l'Observatori ha registrat 859,2 mm, que amb un 35% més respecte la mitjana climàtica fan que el 2019-2020 se situï com el 7è més plujós en els darrers 107 anys. Aquest excés de precipitacions també es nota a l'altre vessant de la Serra de Collserola, on l'estació meteorològica del CAR de Sant Cugat del Vallès ha recollit 816,1 mm, el màxim des de la seva instal·lació l'any 2013.

En veure aquests registres, immediatament ens venen al cap dos episodis que hem viscut enguany i que han estat els principals responsables d'aquest superàvit de precipitació: en primer lloc, el temporal Glòria, al mes de gener, que va deixar acumulacions molt importants a la ciutat i arreu del país; i en segon lloc, els aiguats viscuts al mes d'abril, quan en ple confinament per la pandèmia de la covid-19 vam poder veure des de finestres i balcons un històric temporal de pluja que va acumular 213,7 mm entre els dies 18 i 22 d'abril, arribant a 259,3 mm en el conjunt del mes. Va convertir-se en el més plujós de la sèrie climàtica 1914-2020. Aquest abril tan plujós ha comportat que els primers quatre mesos de l'any hagin estat els més plujosos des de l'any 1914, amb 412,4 mm. En canvi, l'any passat es va enregistrar el primer quadrimestre de l'any més sec de tota la sèrie, amb només 59,3 mm, demostrant un cop més la gran variabilitat que té el clima mediterrani. ■

Efectes del Glòria a Reina Elisenda amb Via Augusta

ALEX SANCLIMENT MUÑOZ ÉS GEÒGRAF

Olor de Tardor

Exposició homenatge
a Ernesto Ventós

23.09.2020 – 22.03.2021

Comissària
Cristina Agàpito

Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó d'Osí – Riu de l'Or – Eduardo Conde

Hi trobaràs de tot

Sempre a prop

L'Eix Comercial Cardenal Vives i Tutó és un projecte d'una part important dels comerços i empreses d'aquest carrer, juntament amb d'Osí, Riu de l'Or i Eduardo Conde (continua obert a noves incorporacions). Perquè aquests moments difícils cada vegada és més important el sentit de comunitat. Amb la col·laboració del diari "El Jardí de Sarrià i Sant Gervasi" volem estar a prop dels nostres veïns i veïnes, posant en marxa iniciatives que facin més agradable la convivència del dia a dia.

És important el comerç de proximitat. Un comerç en marxa garanteix barris vius. L'activitat de les botigues i empreses fa que ens sentim més segurs als nostres carrers quan passem, sempre trobarem una veu amiga que ens escolti, llum quan a l'hivern es faci fosc aviat.

Al barri tens bons professionals. De confiança. Disposats a aconsellar-te. A punt per a quan tinguis un problema. Sempre a mà per les urgències. A prop de casa. A l'Eix tothom serà important.

1	2	3	4
Alimentació Bon Gourmet <i>Xarcuteria Selecta</i> Espai de degustació Dessorsem, tallem i envasem pernills Cardenal Vives i Tutó, 57, 08034 Barcelona (Sarrià) Telèfon: 93 205 74 66 @bongourmet1990	Art / Pintora Clara Amado Tel.: (0034) 655 485 883 Estudio en Barcelona Cardenal Vives i Tutó, 40 arteclaraamado@gmail.com Vida es ART y ARTE es Vida	Art / Subhastes Setdart Art i col·leccionisme Subhastes on line a www.setdart.com Valoracions gratuïtes Corresponsal a Sarrià: TONI CARBÓ Cardenal Vives i Tutó, 62 Mòbil: 669 928 566 Central: Aragó, 346 / Tel. 93 246 32 41	Bar / Restaurants ROURAS aliments frescos Preparació de plats frescos. Menjar per a portar. Esmorzar, menjars i berenars. Servei de càtering. Terrassa molt tranquil·la Eduardo Conde, 46 / 93 205 05 67
5 Copisteria CopiteCopisteria Còpies làser b/n i color, Impresions b/n i color, Flyers - publicitat, Plotejat (b/n-color), Scanners b/n i color i gran format. Enquadernacions Cardenal Vives i Tutó, 46, 08034 Barcelona Telèfon: 93 205 59 64 copitecbcn@gmail.com	6 Disseny d'espais Disseny d'Espais Personalitzats <i>des dels més petits fins els més grans</i> Riu de l'Or 25, planta baixa telèfon: 628905044 http://www.espaistk.eu/		
7 Electricitat / Fontaneria Luismar Instal·lacions Reparacions Aigua, llum, gas, dessembussos, pintura, feines de paleta i tota mena de reformes. Riu de l'Or, 32 93 205 96 95 luis@luismarsl.com www.luismarsl.com 	8 Farmàcia La Farmàcia de l'Anna <i>La teva farmàcia de confiança Professionals al teu servei</i> Horari: de dilluns a divendres de 9 a 20.30 h Dissabte de 9.30 a 13.30 h Riu de l'Or, 33, 08034 Barcelona Tel. 93 206 36 28 aperera51@gmail.com		
9 Ferreteria <ul style="list-style-type: none"> Herramientas Cerraduras Jardineria Material eléctrico Duplicado de llaves Pequeños electrodomésticos Pintura · Griferia · Menaje Ferreteria SONESOLES C/Riu de l'Or 36, Sarrià 93 205 02 69 ferreteriasonesoles	10 Immobil·liària DT HABITAT <i>— espai immobiliari —</i> La immobiliària amb ànima a Sarrià Riu de l'Or, 36 / 609 759 389 comercial@dthabitat.com / dthabitat.com	11 Immobil·liària Fuji Immobiliària Seleccionem els millors immobles per als nostres clients Tenim accés a l'exigent mercat japonès Riu de l'Or, 32 / 93 639 70 67 - 670 241 864 fuji@barcelona.fujiimmobiliaria.com www.fujiimmobiliaria.com	12 Joieria TONI CARBÓ JOIER Taller de Joieria Compostures, transformacions i dissenys Cardenal Vives i Tutó, 62, SARRIÀ Tel. 93 459 43 38 www.tonicarbo.cat

Una mica d'història

Els orígens del carrer Cardenal Vives i Tutó

ENRIC MÓRA

El carrer Cardenal Vives i Tutó s'estén des del carrer Bosch i Gimpera fins al carrer Fontcoberta. Encara que en els seus orígens només arribava fins al carrer Eduardo Conde. La parcel·lació es deu a la iniciativa de Rosa Rigalt (hereva d'Andreu Caponata) i Felip Font de la Vall, que va ser aprovada per l'ajuntament de Sarrià el 1863. El tram més modern, des de Bosch i Gimpera al d'Eduardo Conde, data de 1960. Inicialment, el carrer tenia una amplària de sis metres que posteriorment fou modificada a vuit, excepte el tram de la Casa de Sastre i Marquès, obra de Puig i Cadafalch.

En un primer moment rebé el nom de Santa Rosa, com homenatge a la propietària. Popularment, era conegut com el "carrer dels frares" per la presència del convent dels caputxins. Probablement, l'ordre ha de veure amb el nom actual. La dedicació del carrer al cardenal Vives i Tutó fou aprovada el 25 de setembre de 1931, encara que a partir de 1922 ja figurés aquest nom. Anteriorment, durant un breu període, després de l'annexió de Sarrià a Barcelona el 1921 i a conseqüència de la coincidència de noms, figurava com carrer número 15.

Josep de Calassanç Vives i Tutó va néixer a Sant Andreu de Llavaneres 1854. Fou un frare caputxí i cardenal català que estigué molt a prop dels papes Lleó XIII i Pius X. El 19 de juny de 1899, quan tenia 45 anys,

fou nomenat cardenal. Assistí al papa Lleó XIII en el seu llit de mort (1903) i participà en el conclave que elegí el successor d'aquest, sant Pius X, el qual nomenà Vives i Tutó el seu confessor particular i, el 1908, prefecte de la Sagrada Congregació dels Religiosos. Va morir a Monte Porzio, prop de Roma, el 1913. Històricament, se l'ha considerat el religiós català amb més influència al Vaticà.

Intervingué directament en la lluita contra l'integrisme clerical a l'Estat espanyol. El 1902, treballà per impedir la remodelació de les diòcesis de Catalunya, quan es volien eliminar les que no coincidien amb una capital de província i per evitar l'execució del decret del comte de Romanones que volia obligar les escoles catalanes a ensenyar el catecisme en castellà. Fou l'impulsor dins la Cúria vaticana de la consagració episcopal de Josep Torras i Bages (1899) i el principal sostenidor de mossèn Jacint Verdaguer en les dificultats d'aquest amb la jerarquia eclesiàstica.

<p>13 Material instal·lacions</p> <p>SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS FONTANERIA I SANITARIS CLIMATITZACIÓ I CALEFACCIÓ ILLUMINACIÓ LED ELECTRODOMÈSTICS</p> <p>DESCOMpte DEL 20% Només ensenyant el diari!</p> <p>C/ D'Osí, 43 93 205 23 63 abc-sarria@abogrup.com www.abogrup.com/abc-sarria Dilluns a divendres: 8:00 a 13:30 - 15:00 a 18:00</p>	<p>14 Mobiliari</p> <p>mobiliari paper pintat il·luminació descans</p> <p>cardenal vives i tutó 63 - 680 812 994 - info@shidohabitat.com www.shidohabitat.com</p>	<p>15 Moda</p> <p>64 "Young spirit" Moda urbana i esportiva</p> <p>MODA JOVE</p> <p>Card. Vives i Tutó, 64-66 BCN - 08034 SARRIÀ Tel. 625 58 18 25 www.64modajove.com</p>	<p>16 Motos</p> <p>Taller general - Moto esportiva (Enduro, Motocròs i Open Moto) Llandes de radi - Modificacions - Boutique</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 59, 08034 Barcelona Tel. 93 280 13 60, 93 280 37 37 coward@cowardmotos.com http://cowardmotos.com/</p>	
<p>c/ Caponata</p> <p>c/ Cardenal Vives i Tutó</p> <p>c/ Riu de l'Or</p> <p>c/ Osí</p> <p>pl. Artós</p> <p>Can Raventós</p> <p>Can Senillosa</p>		<p>17 Òptiques</p> <p>VISTA OPTICA</p> <p>Examen visual complet gratuït Ulleres graduades i de sol Lents de contacte</p> <p>c/ Santa Amèlia 31-35 cantonada Riu de l'Or Telf. 931 482 818 / Mòbil: 622 240 596 sarria@vistaoptica.com</p>	<p>18 Perruqueria</p> <p>Un lloc agradable i familiar El nostre objectiu principal és que el client se senti còmode i relaxat. Assessorament personalitzat a la necessitat de cada client</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 63, 08034 Barcelona Tel. 93 269 24 97 / WhatsApp 660 984 872 eleyele_perruqueria@hotmail</p>	
<p>21 Reparació de l'automòbil</p> <p>MECÀNICA - ELECTRICITAT PLANXA - PINTURA - TAPISSATS REVISIONS PRE - ilv</p> <p>c/ d'Osí, 35-37 Tel. 93 204 43 72</p>		<p>22 Salut</p> <p>Osteopatia / Fisioteràpia / Pilates Preparació física / Drenatge limfàtic</p> <p>Riu de l'Or, 36 — Card. Vives i Tutó, 61 / 675 866 983 osteo.dolley@hotmail.fr / www.cossbarcelona.com</p>	<p>23 Salut</p> <p>Podologia Pediàtrica i Esportiva Peu Diàbetic / Estudi de la marxa Plantilles personalitzades Quiropodologia Embenes neuromusculars</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 55 cantonada Osí Tel. 931 127 674 / Mòbil: 662 175 899</p>	<p>20 Reformes / Interiorisme</p> <p>Reformes i Rehabilitacions • Cuines • Banyos • Locals comercials • Mobiliari de cuina • Projectes decoració i interiorisme • Cortines • Paper pintat</p> <p>Cardenal Vives i Tutó, 56-58, 08034 Barcelona Tel. 93 280 03 84 / M. 669 38 12 17 jmdiaz@chm2gestionobras.com www.chminteriorismo.com</p> <p>24 Xuxes / Laminadures</p> <p>Xuxes Laminadures Galetes decorades</p> <p>Busca'ns a Instagram: @muacsbarcelona Cardenal Vives i Tutó, 42-44 / 609 390 104 muacsbarcelona@gmail.com</p>

Entrevista

BEA GALÁN: “Els pares hem d’escoltar i estimar, però també recordar que la vida dels nostres fills és seva”

© Elena Bulet

Traductora, professora i consiliària

Escola Jesuïtes Sarrià – Sant Ignasi, finals de setembre. Són les nou del matí a l’entrada de l’escola on la traductora i doctora en filologia hispànica Bea Galán (Barcelona, 1974) va estudiar quan era petita, i ara hi exerceix com a professora d’alemany i sota la figura de consiliària. La seva pirotècnia verbal no cessa durant una hora, en què mestres i professors que arriben al centre aprofiten per saludar-la. Tampoc ho va fer durant el confinament, quan de la seva comunicació virtual amb els alumnes en va acabar sortint un llibre: *Us vull explicar una cosa* (Columna Edicions).

SERGI ALEMANY

Ets una consiliària.

M’he adonat parlant al llibre d’aquesta figura, que no existeix arreu. Jo no soc tutora ni psicòloga. La de consiliària és una figura religiosa que neix amb Sant Ignasi, i que consisteix en escoltar els problemes dels alumnes.

Com una amiga?

Cal fer un esforç per no ser la seva amiga. Intento ser un model d’adult per a ells. Igual que jo, al Sant Ignasi hi ha un consiliari per a cada curs, que són uns 180 alumnes.

Com es guanya confiança d’un alumne?

Molt senzill. Li preguntes pel seu millor amic, i quan comença a explicar-te coses li deixes anar: “I tu, Sergi, com estàs?” Abans de la pandèmia entrava a les classes i m’emportava alumnes a donar una volta per parlar.

I amb el confinament?

Veient que no tornàrem a l’escola aquest curs passat, vaig decidir escriure correus electrònics als meus alumnes. Nois i noies de 3r d’ESO. Una mare, la Glòria, va decidir que d’això n’havia d’escriure un llibre.

Us vull explicar una cosa

Normalment, el vincle de consiliària amb els alumnes dura un curs. Això vol dir que als alumnes de qui parlo al llibre no els he tornat a veure físicament tots junts dins d’una aula. Ells ara fan 4rt d’ESO i jo he passat a fer classes a 1r i 2n d’ESO i també a 6è.

És difícil fer classe ara?

Aquest any no faig ni una sola classe presencial. Era professora de castellà i alemany, però amb el coronavirus

no puc doblar assignatures, així que entro a l’escola per tancar-me en un despatx i connectar-me amb els meus alumnes d’alemany, que es troben en taules en un passadís.

Ha canviat molt l’escola de quan hi estudiaves?

Els clíxés de vida són els mateixos: “l’empollona, la buenorra, l’escapista, el ligón, el trampós, la bona, la dolenta, la llesta...” Hi són tots, ara i fa 150 anys.

Tens alguna preferència d’alumne?

M’agraden els “petardos” que donen pel sac però que en el fons són bons. Els que no ho poden fer millor per circumstàncies personals de la vida. Amb aquests, connecto molt. Els alumnes més bons ja tindran moltes flors al llarg de la vida.

Ara tenen mòbil i identitat digital.

Abans, una picabaralla a l’hora del pati es quedava allà. Ara, en canvi, tot s’esbomba. El mal és molt més gratuït i l’anonimat fa persones més egoistes. Des que soc professora, cada any sense excepció he tingut el cas d’una nena que s’ha fet un *nude* (una foto sense roba) per al seu xicot o amb les amigues, i de sobte tota l’escola ho ha acabat veient.

Problemes de la zona alta?

Sempre dic als meus alumnes que tenen una responsabilitat social altíssima amb aquells que més ho necessiten. Un estudiant motivat i amb recursos pot fer moltes més coses que un alumne que tingui la motivació però no els recursos a l’abast. Des dels Jesuïtes es

promouen molts voluntariats i m’agradaria que ho aprofitessin.

No s’involucren?

Sempre hi ha alumnes que ressonen, deu o dotze, no més. En general és difícil, si el teu principal problema és si estudiaràs o no a ESADE. És un patiment lícit que respecto i acompanyo, però no comparteixo.

Com serà la societat de demà?

Hem de remoure molt. Si com a societat sabéssim mirar-nos, escoltar-nos i atendre’ns més, tot seria molt millor.

Què són aquests grafitis a l’entrada d’una escola ‘pija’?

No saps el merder que vam tenir. Ho han fet alumnes del batxillerat artístic, però a molts professors no els va agradar. Jo cada any faig debats sobre si el grafit és art o no, o sobre el sou de les futbolistes. De parlar de l’avortament o la independència aquí ja ens n’hem fet un tip!

El curs del referèndum va ser complicat?

Els conflictes entre alumnes de 14 anys em trencaven l’ànima. Aquí hi ha molts pares votants de Vox i pocs independentistes. Havia d’apel·lar a la humanitat. Em passo el dia demanant als alumnes que siguin bons. Ser bones persones suma, ser males persones resta. Feu que un lloc sigui més bonic gràcies a la vostra presència.

No ha estat més dur fer classes en confinament?

Per a mi, no. La independència, una baralla o uns pits en un mòbil m’exigeixen molt més. Confinar-nos a casa ha estat un aprenentatge i no un punyal al cor.

Molts pares no en tenen ni idea de la vida que porten els seus fills”

Els alumnes més bons ja tindran moltes flors al llarg de la vida”

Si com a societat sabéssim mirar-nos, escoltar-nos i atendre’ns més, tot seria molt millor

Tu saps què és portar un punyal un al cor, amb la mort del teu germà.

El curs més impactant de la meua vida va ser quan va morir la Marta, una nena de l’escola. A més, feia poc que s’havia mort d’ELA el meu germà Jano. En aquell moment van ser els alumnes qui em van recolzar a mi.

Com es trenca el vincle consiliària-alumne?

Aquest any, especialment, m’està costant dir-los que ja no els puc ajudar més, que tenen a una altra persona a qui recórrer. M’encanta fer de consiliària, però no puc ser-ho de tota l’escola.

Com es prenen els pares aquesta figura?

És una pregunta que no m’havia fet mai. Et diria que els pares que conec són els que m’agraeixen haver ajudat d’alguna manera els seus fills.

És bonic.

Molt. Per la resta, crec que hi ha molts pares que són adolescents mentals enganxats a les xarxes, que sembla que els importa més el postureig que una filla de 13 anys.

Són mals pares?

Són pares despistats. Deixa que la teua filla faci un *tik-tok* amb les amigues i amb tu comparteixi un llibre. Tampoc vagis a buscar llibres d’autoajuda sobre com ser pares ni t’escoltis la Bea Galán, sinó queda’t callat i observa el teu fill per saber què has de fer.

Observar.

És el principal que jo faig com a consiliària a l’escola: observar. Molts pares no en tenen ni idea de la vida que porten els seus fills. No s’aturen a observar-los.

Quina solució proposes?

La solució per ajudar a un fill no és posar-lo en mans d’altres persones que s’ocupin d’ell: una logopeda, una mestra particular, una professora de tennis, etc. Aneu a berenar una tarda amb els vostres fills i parleu. Potser

així aconseguireu entendre moltes coses de com actua a la vida.

Tens filles?

Sí, dues. I la meva parella, quatre. Així que en total en gestiono sis a casa.

Autosuficients?

Els fills s'han de moure sols a partir del moment en què deixen de tenir por. Si és amb 10 anys, endavant. Els pares hem d'escoltar i estimar moltíssim, però també recordar que la nostra ascendència no és total. La vida dels nostres fills és seva. Deixem que provin de fer coses, per estranyes que en semblin. Si cauen, ja els recollirem.

Com és viure a Sarrià – Sant Gervasi?

Havia deixat de viure-hi per marxar a Alemanya, i després uns anys a Granollers. Fa dos anys va ser tornar al barri, tornar a la meva escola i connectar-me amb la meva jo de petita, d'adolescent. I pensar "que bé que s'està aquí!"

Per què?

Viure aquí és un luxe. És pau, aire net, verd i soroll de nens pel carrer de tantes escoles com hi ha. El que més em costa és no estar fent de professora pel carrer. Hi ha tants adolescents a qui recriminar certes actituds! No m'importa si un nen no fa els deures, però que sigui mal educat...

Què et vincula amb Sarrià?

Sempre explico a les meves filles que la meva àvia, quan era jove i vivia a Calvet, estiujava a Sarrià. És flipant! Per mi, Sarrià és el poble d'estiu de l'àvia! Quan hi passejo és súper agradable: el carrer Major, l'església, les llibreries, etc. Això encara m'impresiona.

Essència de poble?

Sarrià sembla que no canvia, que sempre és la mateixa gent, els mateixos cognoms, com en aquesta escola, que és molt endogàmica. Per quatre que marxen a viure fora a una torre, la resta es queda a Sarrià. És un lloc de fer carrer.

Sembla idíl·lic.

De la mateixa manera que té aquest punt de poble i que estèticament és tot preciós, també té un punt d'arrogància.

Arrogància?

Pels que no som 'pijos', aquí n'hi ha molts. És el districte de les marques... i de marques boníssimes. En altres barris de la ciutat veus gent patint molt més. Falta popularitzar el districte.

Com la cultura?

Sarrià té moltíssima cultura popular però no s'està gestionant bé per part de l'Ajuntament. Al final, la vida s'imposarà en això. Espero. ■

“
Deixem
que els fills
provin
de fer coses,
per estranyes
que semblin”

“
Em passo
el dia demanant
als alumnes
que siguin
bons”

“
Quan es
va morir el
meu germà
Jano, van ser
els alumnes
qui em
van recollir
a mi”

“
Viure aquí
és un luxe.
És pau, aire
net, verd
i soroll de
nens pel
carrer amb
tantes escoles
com hi ha”

**WUNDER
TRAINING**

CUIDA'T MÉS I MILLOR
Nou programa Immunotraining

Preocupat per la teva salut? Conscient de la importància d'un diagnòstic precoç i la pràctica d'activitat física en la prevenció de malalties? **La resposta és Immunotraining.**

El teu programa integral de salut, activitat física i reforç del sistema immunològic.

BENEFICIS A QUATRE NIVELLS

- **MILLORA**
Del sistema immunològic, de la condició física i cardiorespiratòria, de la funció cognitiva, etc.
- **MENYS RISC**
D'ictus, malalties coronàries, càncer de còlon o mama, dolors d'esquena, etc.
- **CONTROL**
De la hipertensió arterial, dislipèmies, diabetis, etc.
- **PREVENCIÓ**
D'envelliment prematur, osteoporosi, obesitat, etc.

COMPOSICIÓ D'INMUNOTRAINING

- Examen mèdic complet de 60 minuts
- Assessorament nutricional
- Pla d'entrenament personalitzat
- Control biomecànic del moviment i força
- Visita i coaching mèdic mensual de 30 minuts
- Sessió mensual de fisioteràpia/osteopatia
- Avaluació i control cardiovascular i respiratori
- Sessió mensual d'entrenament personal
- Estudi cineantropomètric

Vols començar a cuidar-te de veritat?

Per a més informació:
Muntaner, 529 - 08022 Barcelona | T 934184720 | info@wundertraining.com
www.wundertraining.com

Entrevista a la consellera portaveu d'ERC al Districte

MERCÈ AMAT: "No volem un barri que se segueixi elititzant"

CARME ROCAMORA

De petita creia que el seu carrer, Manacor, era l'últim de Barcelona. Era "una mena de selva, hi havia el turó i no hi veies més enllà", recorda. Exalumna de l'escola Lys, la Mercè Amat, actual consellera portaveu d'ERC al districte, es va iniciar en el món de les llengües anant a l'escola Panda —al carrer Ferran Puig— i amb només nou anys va viure uns mesos a Estats Units, on anava a una aula d'acollida d'una escola de Califòrnia. Amb tot, va decidir estudiar Traducció i Interpretació a la UAB, i parla català, castellà, anglès, francès, portuguès i alemany. Va ser fa ja 21 anys que va entrar a militar a ERC, i des de llavors ha estat força vinculada amb el dia a dia del casal de Sarrià - Sant Gervasi. No ha estat fins l'any 2019, però, que ha entrat en la política municipal a nivell institucional.

© Elena Bulet

Com recordes el barri de petita?

Amb l'escola anàvem al Parc del Putxet un cop a la setmana, no va caldre la covid per sortir a jugar a altres llocs. També anava a fer música a l'ARC, al carrer del Camp. El barri, en algunes coses, ara està millor i té carrers més bonics, però hi ha menys torres que han anat caient perquè no estaven prou protegides. El paisatge ha canviat molt: el cinema Atenes ara és un Massamara, l'ABC és el Consum, el Forn Barril és el Domino's Pizza i el Colmado de la Fina i el Rafa, que era un autèntic centre neuràlgic, ara és un local on no s'hi fa res...

Per què vas decidir estudiar Traducció i Interpretació?

M'agradaven els idiomes i sobretot m'agradava la comunicació amb altres idiomes i altres cultures.

Arran d'aquests estudis, has viscut molt a l'estranger?

I tant! Treballava els estius per poder-m'ho pagar: des dels 15 anys per ajudar a pagar-ho feia classes d'anglès i cangurs als veïns. També vaig fer de recepcionista a un hotel de la Costa Brava i així intentava finançar els estudis a Alemanya, Anglaterra, Portugal...

I ara segueixes estudiant...

Sí, Dret, perquè serveix per a tot. És el que ens ordena com a societat i el que en principi ens ha de garantir els drets, però això evidentment està bastant qüestionat actualment.

I en el temps lliure que et queda, què t'agrada fer?

M'agrada molt la música, cantar, tocar la flauta travessera... Ara he reprès el piano

perquè així acompanyo al meu fill quan està practicant la trompeta.

El teu fill ha tornat a l'escola, finalment. Estàs tranquil·la com a mare?

L'escola ens ha donat molta confiança i també ens posa "deures", perquè al final els resultats depenen sobretot del que fem a fora.

Què és el que més t'agrada del districte?

Que tingui zones tant diferents... Tenim la part de Galvany, que és més quadrada tipus Eixample, després zones molt de poble com el centre de Sarrià i el Farró, també zones de molt verd com el turó del Putxet i els barris de muntanya... I tot i que això a vegades és un problema perquè la gestió s'ha d'adaptar molt, crec que també és bonic perquè hi ha molts nuclis amb identitats diferents i moltes per recuperar, com ara a Tres Torres o de zones de Sant Gervasi.

I el que menys t'agrada?

La dificultat que tenim de poder-nos relacionar els veïns i les veïnes pels carrers "expulsavianants" que dificulten trobar-nos i pels pocs equipaments que hi ha a moltes zones, que impedeixen que hi hagi espais de trobada.

Per què decideixes entrar a ERC?

A casa meva sempre hem estat molt polititzats, i el meu germà feia poc que hi militava i un dia em va dir que anés amb ell al casal. Vaig entrar sense saber molt bé on em ficava però sí que tenia la necessitat de significar-me i vaig trobar unes sigles que m'identifiquen: les tres lletres em representen.

.....
"La gràcia que té la ciutat són la diversitat dels barris i necessitem preservar els elements que ens expliquen què van ser"

Vas treballar a l'Ajuntament com a assessora, com acabes sent consellera?

Havia estat presidenta durant cinc anys del casal, quan no teníem conseller de districte. Havia anat acumulant coneixement i quan va caldre substituir el Guillem Casals —conseller d'ERC l'últim mandat— em van preguntar si podia sortir a la palestra. Mai havia pensat ser consellera, però m'hi vaig trobar i vaig decidir entomar el repte.

En les últimes eleccions ERC va passar d'un a quatre consellers al Districte. Com valeres aquest canvi?

Primer vam estar vuit anys sense conseller, i després quatre anys amb un, el Guillem. Crec que llavors se'ns va poder visibilitzar més i demostrar que era una opció possible. I també perquè vam fer una candidatura molt potent, una excel·lent alternativa al Govern dels darrers quatre anys i la mostra és que vam guanyar les eleccions.

Com és coordinar-vos quatre consellers amb perfils tant diversos?

M'encanta. Mai havia gestionat un grup tan divers, amb interessos diferents i que ens uneix l'amor pel barri i el districte, i per mi ha sigut i és una oportunitat. Parlem molt dels desacords que tenim, no m'amago de dir que de vegades he

canviat d'opinió perquè com a portaveu pensava que un tema s'havia d'enfocar d'una determinada forma i després d'un debat, fins i tot encès, he canviat de parer.

Com valeres la feina d'aquest any?

Vam fer una primera fase de conèixer el territori, de presentar-nos, i ara estem en fase de treball. Intentem treballar molt les propostes, parlar-les amb els col·lectius perquè tinguin sentit. Volem que almenys la preparació de la proposta ja tingui sentit, no només recollir el que et diuen sinó treballar-ho sobre el terreny. Un treball que ens serveixi per créixer, guanyar confiança, conèixer millor el que passa...

Què creus que està sent el millor del mandat d'Albert Batlle?

Reconec que té un compromís amb el districte, i malgrat que té altres responsabilitats sent tinent d'alcalde, penso que s'ha cregut el territori i això no només és qüestió presencial, sinó també internament crec que fa una defensa de Sarrià - Sant Gervasi amb més o menys èxit. Això li valoro perquè seria molt fàcil ser un regidor desaperregut sent tinent d'alcalde, i no ho és.

I el pitjor?

Malgrat aquest compromís, seguim comptant molt poc pel Govern municipal. No tots els districtes tenen el regidor executiu tinent d'alcalde, i tot i això, no aconseguiu que el Govern assumeixi el nostre districte en el seu relat, seguim sense comptar.

S'han anunciat reprogramacions, com en el cas de la biblioteca de Sarrià, haurien de ser una prioritat malgrat la covid?

És una prioritat perquè fa 20 anys que està pendent. A vegades pensem que invertir en un barri és només per aquell barri, quan ampliar la xarxa de biblioteques és bo per a tothom. És necessari i no oblidem que també ha d'acollir les noves oficines del districte.

Vau ser l'únic partit que va votar en contra de la construcció de pisos de Can Raventós...

Creia que algun partit més hi votaria en contra, perquè el vot era polític més enllà d'urbanístic. Era un vot per dir quin barri volem. Nosaltres no volem un barri que segueixi elititzant-se. I evidentment, això no ho podem solucionar a cop d'expropiació, té raó Janet Sanz, però aquí demostra que no hi ha una planificació. La gràcia que té la ciutat són la diversitat dels barris i necessitem preservar els elements que ens expliquen què van ser.

Un consell per al Govern del Districte.

No puc donar consells, seria una mica pedant. Mirem de fer crítica constructiva, intentem ser dialogants i esperem que intentin fer-ho el millor possible. I el dia que governem nosaltres, fer-ho encara millor. ■

Opinió

Aire més net contra la contaminació i la covid-19

**LLORENÇ SENA I
JOAN MANEL DEL LLANO**
Consellers del districte
de Sarrià - Sant Gervasi
(Barcelona en Comú)

L'actual i greu crisi ambiental global fa imprescindible que les ciutats esdevinguin baluards de la justícia ecològica i social.

En aquest context, avui Barcelona afronta dos reptes majúsculs: la mala qualitat de l'aire, causant de centenars de morts prematurs a l'any, i l'expansió de la covid-19, que té pitjor pronòstic clínic en entorns contaminats. Els sectors poblacionals més afectats per ambdues circumstàncies són les persones grans, els infants i els col·lectius que pateixen una sobreexposició per culpa de l'estructura del mercat laboral, com són les dones.

L'urbanisme i la mobilitat a Barcelona tradicionalment han estat qüestions controvertides. Sempre que s'avança cap a una ciutat més amable, saludable i sostenible, tots els sectors econòmics, polítics i empresarials que han contribuït a convertir-la en una de les urbs europees més contaminades i amb més densitat de vehicles motoritzats hi reaccionen fortament en contra. Ho fan amb tots els seus mitjans, si bé mai no s'ha dut a terme un debat públic sobre si la ciutat havia d'emprendre aquest camí.

Segons l'últim Baròmetre semestral municipal, gairebé el 95 % de les persones enquestades veu positiu promoure el transport públic, el 80 % està d'acord a ampliar l'espai per a vianants, i prop d'un 60 % és partidari de construir més carrils bici. Enfront de les

opinions que qüestionen i ridiculitzen per inconvenients les mesures de pacificació dels carrers i de foment d'una mobilitat sostenible, les evidències demostren com aquestes actuacions afavoreixen el comerç local.

A més, l'urbanisme verd i pacificador, així com una mobilitat anàloga, milloren notablement la qualitat ambiental de les ciutats i redueixen la gran accidentalitat de cotxes i motos. Reequilibren l'ús de l'espai públic, encara acaparat pel vehicle motoritzat, el qual fa poc més del 20 % del total de desplaçaments diaris. Són eines valuoses per corregir el biaix de gènere en la mobilitat (les dones es mouen de manera més sostenible —transport públic, a peu...—). I, finalment, augmenten la justícia social i de gènere, ja que faciliten més a tothom l'accés als racons i recursos de la ciutat.

Des del Govern de la Ciutat i del Districte, treballem amb l'objectiu clar de reduir les emissions de gasos contaminants, a fi que no tornin als nivells anteriors a la pandèmia, i de fer que la ciutadania visqui de nou els carrers. A Sarrià-Sant Gervasi ja s'estan implantant mesures en aquest sentit, el de posar els barris i la ciutat al servei de la salut i el benestar de la majoria. Parlem, per exemple, de la millora urbana dels entorns de les escoles Pia Balmes i Poeta Foix; de la construcció del nou carril bici de Via Augusta; de l'extensió de la xarxa bus a nous àmbits escolars (com la línia V9); de les noves àrees d'aparcament regulat a la Bonanova; de l'alliberament de les voreres de motos, o de l'eliminació de dreteres a l'interior dels barris (com al carrer Ballester). Sabem que encara hi ha molt camí a fer. Però treballem pas a pas, dia a dia, per construir un futur millor per a tothom! ■

© Ajuntament de Barcelona

© Elena Bulet

- 20%
en l'entrada a la
**TORRE
BELLESGUARD
D'ANTONI GAUDÍ**

www.bellesguardgaudi.com

Utilitza el cupó:
JARDI

**BELL
ESGUARD
ESTRENES**

- 20%
en les entrades dels
concerts online

**ESTRENES
BELLESGUARD**

www.estrenesbellesguard20.com

**Gaudeix dels concerts
des de casa!**

EL FARISTOL

'Symphony' al CosmoCaixa: un viatge virtual a l'ànima de la música

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Des del 15 de setembre i fins al 8 d'octubre, dues unitats mòbils es despleguen al bell mig de la plaça de la Ciència del CosmoCaixa. El motiu: l'estrena mundial de 'Symphony' —un viatge al cor de la música— un projecte que pretén unir l'espectador amb la música, les emocions i la tecnologia de realitat virtual (VR).

'Symphony' és fruit de quatre anys d'estreta col·laboració entre La Fundació "La Caixa" —concepció i producció— i Igor Studios dirigit per Igor Cortadellas —direcció, guió i idea original— amb el gran reclam de l'aparició, com a estrella convidada, de Gustavo Dudamel, un dels més prestigiosos i a la vegada mediàtic director d'orquestra actualment.

El passat 18 de setembre tarda, un servidor va ser un dels afortunats que va poder viure aquesta experiència. Com amb 'Symphony' es busca jugar amb els sentiments i els ànims dels espectadors, en aquest article us intentaré transmetre les sensacions viscudes.

Després de la respectiva presentació de les mesures anti-covid19 i del projecte 'Symphony', l'experiència està dividida en dues parts.

La primera consisteix en una pel·lícula panoràmica sense paraules que fa la finalitat introductòria de l'experiència virtual posterior. Però més enllà d'aquesta finalitat, els seus 12 minuts de duració són una autèntica delícia. A partir de tres joves de diferents localitzacions i realitats diferents (Nova York, Colòmbia i la costa Mediterrània) i els retrats dels sons i accions quotidianes aleatòries dels seus respectius dia a dia, es construeix una poesia visual metafòrica que serveix per demostrar-nos que tot aquest mosaic de sonoritats diverses, per molts diferents que siguin, un cop connectades unes amb les altres, normalment acaben constituint un so d'homogeni.

A continuació, la segona unitat mòbil acull la part més esperada i segurament amb el gran reclam de 'Symphony'. Gràcies a uns dispositius de realitat virtual, uns auriculars i uns seients que permeten girar 360° graus, els 12 restants minuts de pel·lícula en format virtual es

© Gustavo Dudamel

converteixen en un autèntic foc d'artíficis per l'espectador present. A part de visitar el taller del lutier barceloní David Bagué en el procés de creació d'un violí tant per fora com a l'interior, hi apareix Gustavo Dudamel al ben mig de l'escenari del Gran Teatre del Liceu donant la benvinguda i a la vegada dirigint.

El punt culminant de 'Symphony' es produeix aleshores. Ubicats virtualment al bell mig de l'escenari del Gran Teatre del Liceu, Gustavo Dudamel dirigeix la Mahler Chamber Orchestra amb la 5a Simfonia de Beethoven i el Mambo de West Side Story de Bernstein. Es busca fer còmplice i participar l'espectador d'aquesta experiència de formar part d'un més de l'orquestra. Així mateix, encara que les sonoritats estiguin accentuades voluntàriament per buscar més impacte, la força sonora que es produeix a l'interior d'una orquestra sorprèn donant la sensació que a dures penes poden escoltar els seus mateixos instruments. Entremig de Beethoven i Bernstein, a partir de la melodia de l'inici de la 1a Simfonia de Mahler, la part emocional de la música és tractada demostrant com els sons impacten en les ànimes i els sentiments d'ésser humà.

En definitiva, 'Symphony' és una curiosa i a la vegada atractiva proposta per apropar el món de la música clàssica, ja sigui a noves generacions o a públic potser no tan familiaritzat amb ella. Tal ha estat l'expectativa generada que en poques hores s'han venut tots els passis fins al darrer dia. Desgraciadament, no sembla gens factible que es prorrogui, ja que 'Symphony' iniciarà un gira per un centenar de ciutats d'Espanya i Portugal. ■

Música

Màgic moment al Jardí dels Tarongers

JESÚS MESTRE

Ens hem acomiadat de l'estiu amb un concert a l'aire lliure en un formós jardí de Pedralbes. Era el dia de la Mercè, i l'aire ja començava a tenir la lleugeresa tardoral, però encara es podia gaudir de la fresca nocturna. Mercè Corretja, amb la complicitat de l'Associació del Jardí dels Tarongers i el Consell Català de la Música, que gestiona Jardí dels Tarongers, la casa d'estil noucentista de l'industrial i mecenes Josep Bartomeu i Granell, i la col·laboració de la Fundació J. V. Foix, presentava un àlbum dedicat a la seva mare, Mercè Torrents (1930-2018).

La publicació de l'àlbum, *Màgic moment*, editat per Columna Música, s'ha retardat fins a finals d'any, però el concert estava programat i es va poder fer, amb les estrictes mesures sanitàries corresponents. Els intèrprets del concert van ser la mezzo Marta Valero i el pianista Daniel Blanch, i el repertori va consistir en poemes de Miquel Martí i Pol, Josep Carner, Salvador Espriu, J. V. Foix i un vers de

Cedida per Lluís Fuster

Corretja, musicats i convertits en cançons per Torrents. Aquestes versions van permetre descobrir facetes desconegudes en els poemes de Martí i Pol, matisos interessants en els de Foix i, sobretot, va destacar la musicalitat de les paraules de Carner.

S'ha d'agrair molt el coratge dels organitzadors d'aquests actes en la situació actual, on la covid-19 ens segueix fuetejant sense pietat. I el *Màgic moment* de Pedralbes ens mostra que s'ha de lluitar per poder seguir gaudint de la música i de la poesia, però que és possible fer-ho. I val la pena gaudir-ho. El Centre d'Estudis Musicals vol tenir actiu el Jardí dels Tarongers aquesta tardor i manté la programació de diversos concerts d'octubre a desembre, ara a dins de la casa, en l'acollidora sala Vila Arrufat on, el 10 de juliol de 1955, va viure el debut de Montserrat Caballé, segurament de la mà de Conxita Badia. Els joves músics tenen un espai on mostrar les seves habilitats en aquest lloc tan especial. ■

Cultura medieval

Remeis medicinals al Monestir de Pedralbes

Testimoniatge cultural i històric de la comunitat de les monges Clarisses

MARTA TRIUS

El Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes és, tant per l'església com pel claustre de tres plantes, un dels exemples més harmònics del gòtic català. Per donar a conèixer aquest patrimoni, el Monestir compta amb multitud d'activitats per a tots els públics: diàlegs, conferències, visites guiades i fins i tot una proposta de meditació zen per a qui vulgui baixar les revolucions i sentir la calma.

En aquesta línia, el divendres 25 de setembre vam gaudir d'una visita sobre plantes medicinals en la qual vam conèixer de prop la història de la fundació del Monestir (de la mà de la Reina Elisenda de Montcada) així com el món de la medicina medieval en el qual va destacar la Teoria dels Humors de Hipòcrates, utilitzada durant segles per curar malalties seguint el principi dels seus contraris.

Asseguts en el meravellós claustre del Monestir, en una tarda totalment tardorenca, el guia fa referència a l'època medieval i ens parla de la malaltia com a càstig diví, del règim alimentós de les monges de l'època a base de llegums (la

© Marta Trius

carn es considerava atraient del pecat) i del fet que qualsevol persona havia de deixar passar la vida terrenal esperant que l'eternitat el premiés en el més enllà.

La visita de la infermeria on les monges ingressaven si estaven malaltes és un *must* en aquesta visita i resulta molt curiós en moments com els actuals, en els quals la pandèmia de la covid-19 i les mascaretes conviuen amb nosaltres, sentir que aquesta ala del Monestir estava especialment dissenyada per confinar les monges en cas que un virus letal o alguna malaltia contagiosa entrés en el convent. No deixa de sorprendre la manera amb què la història es repeteix i ara, quan sentim la paraula confinament i contagi pensem sense voler en tot el que està ocorrent en el món.

En sortir podem veure el petit hort amb plantes medicinals amb el qual es feien antigament cataplasmes, bafs o decoccions per millorar la salut de les persones.

L'entorn i la bellesa del lloc ens conviden a tornar en qualsevol moment per gaudir de nou amb el saber d'un guia, un conferenciant, o simplement passejar en silenci entre els murs d'aquests edificis que guarden a l'interior històries i anècdotes de més de sis segles. ■

Cedida per la Fundació "la Caixa"

EL LLIBRE DEL VEÍ | Entrevista

Al Jardí amb... Carles Monsó

“VAIG CREAR L'HÀBIT DES DE PETIT I S'HA CONVERTIT EN UNA NECESSITAT”

SANDRA PALAU

“Més enllà de les paraules
Més enllà del que et puc dir.

Vull sentir-te
Vull portar-te
Més enllà”

Aquesta melodia de Pep Sala m'acompanya abans d'emprendre l'aventura amb Carles Monsó... Un escriptor del barri, que després de publicar i guanyar concursos literaris de relats, ha escrit la seva primera novel·la. *Más allá de Kara*, editada per La vocal de lis, és una història èpica que ja ha exhaurit la segona edició.

I de sobte, entre la bellesa de La Tamarita, no puc evitar percebre una sorprenent olor de mar. I ara sí, embriagada per aquesta màgia, m'abraça un agradable fred siberià que em convida i em porta Més enllà. Sí, *Más allá de Kara*...

Per què Sibèria?

Primer vaig escriure el relat. I em vaig inspirar en Sibèria perquè sempre m'ha agradat la literatura russa... i després d'escriure el relat vaig viatjar a Rússia i em va captivar.

Així que *Más allá de Kara* és l'extensió del relat...

Exacte. Vaig voler convertir aquella història breu en una novel·la.

I gràcies a això molts sabem de l'existència del Mar de Kara...

Sí, és un mar enorme que quasi ningú sap que existeix... Un

© Imma Domènech

dia el vaig veure en un mapa i vaig pensar que era la millor ubicació per ambientar una història.

Una història èpica...

Sí, podríem dir que narra dues èpiques...

Dos viatges.

Correcte. Un viatge és més tangible, gira entorn d'una persecució d'un animal desconegut. En canvi, l'altre, és una èpica interna, un viatge introspectiu d'un personatge obscur...

Alexey Domitrievsky

Sí, un mariner que ha viscut tota la vida en un ambient molt hostil. La novel·la està narrada en present amb flashbacks, així que són dos personatges en un. El vell i el jove Alexey. Dos personatges que no tenen res a veure l'un amb l'altre.

Crec que la novel·la que estàs escrivint ara també és l'extensió d'un relat...

Sí. És una història detectivesca ambientada als anys 20 a Nova York...

Sona molt bé... Quan vas començar a escriure? De

petit ja volies ser escriptor?

Sí, vaig crear l'hàbit des de petit i s'ha convertit en una necessitat. M'agrada crear històries atractives i treballar molt l'estructura a nivell estètic.

I amb l'experiència d'ara... Quin consell li donaries a aquell nen que començava a escriure relats?

Començar a escriure abans. Vull dir a escriure amb l'objectiu de publicar.

El darrer llibre que t'ha emocionat és...

Me'l vaig llegir fa un parell d'anys i em va captivar... *Kokoro*, de Natsume Soseki. "Kokoro" significa cor en japonès. La història parla d'una amistat intergeneracional entre un jove i un vell. El vell narra un secret que no li ha explicat mai a ningú...

I per acabar... Quin superpoder t'agradaria tenir?

Teletransportar-me. M'agrada molt viatjar, així que m'estalviaria tant de temps... ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

CAP ALTRE AMIC QUE LES MUNTANYES

Behrouz Boochani (Raig verd editorial)
Lilla de Manus (molt a prop d'Austràlia) s'ha convertit en una presó pels refugiats que creuen l'oceà buscant pau i refugi a l'exili. El mateix que molts refugiats també pateixen avui a les portes de casa nostra.

MADRES E HIJOS

Theodor Kallifatides (editorial Galaxia Gutenberg)
Kallifatides torna a Grècia, a casa de la seva mare, a la recerca de la seva història i de com és qui és. Per això revisa els seus records i els dels seus, els mites, la Història i sobretot la vida vista a través dels ulls de la mare i el llegat del pare.

ADEU FANTASMES

Nadia Terranova (L'altra editorial)
El pare de l'Ida va marxar un matí de casa i no va tornar mai més. Ella tenia tretze anys. Aquesta pèrdua la converteix en qui és i amb qui s'haurà d'enfrontar quan, més de vint anys després, hagi de tornar a casa per buidar-la.

ME DESPERTARÉ EN SHIBUYA

Anna Cima (Nórdica libros)
La Jana viu a Praga i està boja per tot el que estigui relacionat amb el Japó. Fins el punt de l'obsessió. Estudia japonologia, tradueix un conte d'un autor desconegut i somnia en quedar-se per sempre a Tòquio.

LA GUERRA DE LOS POBRES

Éric Vuillard (Tusquets editores)
Al s. XVI Thomas Müntzer, com altres havien fet abans, s'atreveix a qüestionar el poder i els privilegis que uns pocs s'atorguen a costa de molts. Aconseguirà alçar la veu de la majoria i organitzar una revolta que serà camperola, urbana i obrera.

HELENA O EL MAR DEL VERANO

de Julián Ayesta (editorial Acanalado)
Publicat el 1952 és l'únic llibre d'Ayesta, nascut a Gijón i dedicat més al teatre que a la narrativa. El títol diu el contingut: de manera bella i poètica evoca dos estius i el que representen, amb la descoberta de l'amor o l'èlegi de les coses senzilles.

CASA USHER | C. Santaló, 79 | www.casausher.com

LLIBRERIA ONLINE

WWW.LAVOCALDELIS.COM

El teu llibre a casa en 48 hores

SEMBLANCES

Josep Benet i Morell

MANUEL CASTELLET

Difícil tasca, aquesta de voler fer una semblança breu de Josep Benet, que va néixer a Cervera el 14 d'abril de 1920 —enguany s'ha celebrat el seu centenari— i va tenir una vida intensa, tocant moltes tecles a la vegada. Si alguna cosa ha estat constant en la seva vida, és que tot allò que va arribar a ser s'ho va guanyar a pols amb el seu esforç personal.

De família modesta, va ingressar a l'Escola de Montserrat, on va rebre una bona formació religiosa, humana i cultural que li deixà una gran empremta, però en sortir-ne als 14 anys va haver de treballar durament per cursar el Batxillerat, mentre vivia a Sant Andreu de Palomar a casa d'uns oncles. Als Jesuïtes de Sarrià li van concedir una beca a canvi d'atendre la porta i el telèfon i servir el menjar a taula als alumnes —i ell menjar a part. En acabar, va estudiar Dret a la Universitat, pagant-se els estudis fent de corredor d'una fàbrica de galetes, tocant l'orgue o redactant guions per a fulletons infantils; va crear i presidir el Front Universitari de Catalunya i va reorganitzar la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya.

Tota la vida es va moure, simultàniament en multiplicitat de camps: activista catalanista i cristià, advocat, organitzador, escriptor, editor, historiador, polític, agitador quan convenia...; un "guerriller",

com ell s'autodefinia —en el sentit més metafòric de la paraula—, disposat a defensar activament totes les causes en què ell creia.

Soldat de la República, amb la lleva del biberó, i ferit en esclatar-li una granada, el dia 27 de gener de 1939 —dia d'entrada de les tropes franquistes a Sant Andreu— es feu

un íntim jurament personal de "fidelitat al combat per recuperar un règim democràtic i la llibertat nacional de Catalunya". L'any 1947 marcà dues fites importants en la seva vida: d'una banda el casament amb Florència Ventura i la decisió de viure al barri de Galvany, a Sant Gervasi, en un pis llogat a la part alta del carrer de Calvet, un pis que fou un reducte de conspiració durant els anys de la clandestinitat. D'altra banda, ell fou la persona clau en l'organització de les festes d'Entronització de la Mare de Déu de Montserrat, que convertí en una mobilització catalana de caràcter unitari, amb una crida a la reconciliació entre vencedors i vençuts. Vingueren llavors uns anys en què fou present —sovint com a cervell— en múltiples operacions contra la dictadura: creació de l'Editorial Calíope i Edicions de Negra Nit—edicions clandestines— i, més tard, impulsor, amb Max Cahner, de la col·lecció "Llibres a l'Abast" d'Editorial 62; ideòleg l'any 1959 de la

© Daniel Soriano

campanya contra el tristament famós director de *La Vanguardia* Luis Martínez de Galinsoga; primer responsable de les declaracions de l'abat Aureli M. Escarré al diari francès *Le Monde* l'any 1963; promotor i director, des del 1968, d'*Edicions Catalanes de París*; responsable, l'any 1972, del retorn de la marededeu de Núria al

Santuari; i un llarg etcètera.

Totes aquestes operacions coincidien en el temps amb la seva feina d'advocat, treballant durant anys al despatx de Maurici Serrahima, amb nombroses defenses d'acusats davant consells de guerra i del *Tribunal de Orden Público*, tant a Barcelona com a Madrid, així com d'organitzacions que lluitaven en la clandestinitat per la defensa de la democràcia i els drets nacionals de Catalunya. L'abast polític d'aquestes actuacions processals anava més enllà de la protecció jurídica dels acusats. Als anys 70 formaria part del Consell Assessor del Congrés de Cultura Catalana.

Políticament, iniciat a la Federació de Joves Cristians de Catalunya, va militar durant uns anys a Unió Democràtica de Catalunya, però el seu esperit independent i unitari el va dur a abandonar el partit. Fou membre de l'Assemblea de Catalunya (1971-1977), i a les primeres eleccions democràtiques de 1977 es

presentà per a senador en la candidatura «Entesa dels Catalans», amb la qual va ser el senador més votat de tot l'Estat. El 1980 va sortir elegit diputat al Parlament de Catalunya, encapçalant com independent una llista presentada pel PSUC; ell propugnava un govern d'unitat i la cooperació de tots els partits, però sortí elegit per presidir la Generalitat Jordi Pujol, amb qui, tot i les discrepàncies, mantingueren sempre reconeixement i afecte mutus.

Amb tanta activitat, encara que costi de pensar-hi, Benet fou, també, historiador. Guardonat el 1961 per l'Institut d'Estudis Catalans —en la semiclandestinitat— per la primerenca obra *Maragall i la Setmana Tràgica*, va escriure, essencialment, sobre els moments difícils de Catalunya i el seu redreçament. Aparcada la vida política activa, acceptà d'engagar i dirigir el Centre d'Història Contemporània de Catalunya, de 1985 fins al 2000, i seguí treballant en obres de recuperació de figures afusellades o perseguides pel franquisme de diferent adscripció ideològica, amb un seguit de publicacions, massa llarg per incloure'hi aquí.

Guardonat amb el Premi d'Honor Lluís Carulla (Fundació Carulla, 1985), el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (Òmnium Cultural, 1996) i la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (2000), ens va deixar el 25 de març de 2008. El seu combat hauria estat molt més difícil sense el suport de la seva esposa, que ha compartit plenament les seves conviccions nacionalistes i democràtiques, durant més de seixanta anys al barri de Galvany. ■

EL RELAT

Plans de futur

MÒ BERTRAN

Sé que s'atrauen. Sé que fallen. I me n'alegro, a mi en Pere ja no em desperta res. Em sap greu, és bona persona i ens estimem. Al principi estàvem enamorats, ara som com germans. Ens podríem separar però em costa fer el pas, per allò que ens van ensenyar de petites —els matrimonis es mantenen units, el dels nostres pares també—, i segueixo aquí, amb ell. En les coses bones i en les dolentes. En la salut i en la malaltia.

Quan em van trobar el tumor no l'hi vaig dir de seguida. No ho vaig dir a ningú, necessitava pair-ho. I van anar passant els dies. Les primeres setmanes, em trobava prou bé, anava a les revisions i seguia el tractament. Explicava a en Pere que estic anèmica, per això tan cansada i tantes visites. I ara sé que ell, encantat amb la meua anèmia. I ara sé que ella, feliç de trobar-lo sol a casa. Hi arriba tan bon punt em veu sortir. Ell li obre la porta, ella se li acosta, li posa una mà als cabells —com m'agraden els cabells d'en Pere, tan llargs, sempre repetint-m'ho—, l'altra mà al cul —que bé

que li queden els texans—, l'apropa cap a ella i l'arrossega fins a l'habitació. Com si els veiés.

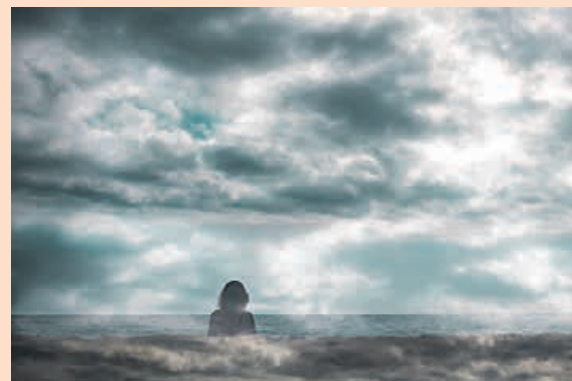
Fa dues setmanes els vaig sentir. Vaig oblidar les ulleres i vaig tornar a casa. Em va arribar una remor des de l'habitació. Ho intuïa. Vaig pensar que era la veïna i em va xocar, no m'hauria imaginat mai en Pere amb la veïna. És molt atractiva, sí, però no és el seu estil, no és el nostre estil, amb les arracades de perles i sempre amb tanta pressa. Vaig enfilat cap a l'habitació —això sí que em molestava, ni canviar els llençols potser no se li acudia. El murmuri es va convertir en gemec. Em costava identificar-lo. Sempre havia pensat que si un dia en Pere em feia el salt seria amb una amiga, no sabia quina, no ho havia reflexionat a fons. Llavors vaig decidir que sí, que havia de ser una amiga, perquè així, si tot anava malament, si el tumor creixia, ell es quedaria amb algú proper, que seria una mica jo també. Aquest pensament em va alleugerir. Vaig reconèixer el gemec, en Pere, és clar. I vaig reconèixer l'altra

veu. Vaig somriure i vaig fer mitja volta.

Avui he tingut visita. Començarem amb els pal·liatius. El tractament ja no funciona. Moriré. Aviat. Pensava que tenia molt a fer, però he entès que és hora de passar el relleu. Avui ho explicaré a en Pere, ho entindrà. Potser els ho explicaré a tots dos, per separat. O junts, i m'estalviaré una conversa.

Torno de la consulta animada, tot i la mala cara que dec fer. Fa dies que no em toca el sol, menjo poc i estic prima i cansada. Però avui m'he arreglat i prepararé un bon sopar, potser per a tots tres. Obro la porta del pis, encara hi entren reflexos del sol, és aviat, m'han atès de seguida. Avanço pel passadís marcant el pas amb els talons, sense adonar-me'n, amb una fermesa que no sé d'on trec. Els trobaré al llit. Farem plans de futur, del futur que els deixo, amb alegria, amb agraïment, fins i tot. Per totes dues parts. Per totes tres parts, segur.

Obro la porta de l'habitació amb cautela, però els talons m'han delatat. Fan

© Gloria Mora @gloria_mora.g

cara desverats, la meua germana es tapa amb els llençols —els pits que he vist créixer i que comparteixen platja cada estiu amb mi—, en Pere obre la boca i no li surt ni un mot. Parlo jo:

—Ho sabia.

Els miro amb un somriure i no puc continuar. La Laia se'm tira al damunt sense deixar de cridar. No volíem, no és el que sembla! Ho sento! Caic amb el seu pes al damunt i sento un cop sec. Silenci. Em sagna el cap. La Laia em mira esglaiada. En Pere corre a abraçar-me. No tinc temps de desitjar-los tota la felicitat del món. ■

Aquest relat ha rebut el Premi Núvol 2020 al conte més llegit.

Arts escèniques

El Teatre La Gleva porta Islàndia al Farró

SERGI ALEMANY

El Teatre La Gleva es convertirà en una glacera islandesa a finals d'octubre. Serà a partir del moment en què posi els peus l'obra *No s'ha Foss*, que es representarà del 21 d'octubre a l'1 de novembre en aquest espai. Es tracta d'un espectacle amb un discurs ecologista, creat per Irene Jódar i dirigit per Clara Manyós, a mig camí entre un concert i una obra de teatre, en què els espectadors seran transportats fins als paisatges naturals d'Islàndia a través d'un viatge metafòric inspirat en el viatge real que l'actriu i músic Irene Jódar va fer en aquest país. El resultat de tot plegat són deu cançons inèdites que reflexionen sobre la relació entre la naturalesa, la tecnologia i el comportament humà. Un crit a la necessitat de reconnectar-nos amb la natura i amb nosaltres mateixos. Al costat d'Irene Jódar, en aquesta aventura teatral, hi figura també el guitarrista Roger Cantí.

Amb l'ajuda de Sanitaris pels Escenaris

Aquest és el primer espectacle que compta amb el suport de Sanitaris pels Escenaris, una iniciativa impulsada per metges que han donat la paga extra rebuda amb motiu de la covid-19, per ajudar projectes artístics. ■

Entrevista

Àlex Llovet, fotògraf: "Mas Sauró és el meu lloc dins el món, els veïns tenim molta sort de viure en aquest barri"

© Josep Maria de Llobet

FELIPE VALENZUELA

Fa set anys Àlex Llovet (Barcelona, 1974) va retratar Mas Sauró a *Querido Vecino*, on va recollir la diversitat econòmica i social del barri a través de 140 imatges. Ara, Llovet s'introdueix al món de la literatura amb *Las fotos que nunca hice*, una novel·la que navega entre la ficció i l'obra autobiogràfica de l'autor, narrant una història sobre maduresa, ambició i el procés creatiu.

A les xarxes socials ja va tocar el moment que va decidir escriure aquesta novel·la, sembla que no podia sortir de casa seva.

Això va passar durant l'hivern de 2019. Vaig agafar una pulmonia i vaig haver d'estar tres mesos tancat a casa. Era com la pandèmia però un any abans. Per sort, la pulmonia és una malaltia que es cura de pressa, almenys en el meu cas, tot i que les seqüeles són importants. No vaig poder sortir durant uns tres o quatre mesos.

En aquell moment va ser quan li va sorgir la idea?

La pulmonia em va deixar esgotat, aleshores què podia fer? Moure els dits i treballar la imaginació. Vaig reprendre un projecte que tenia al cap des de feia temps, una història de la qual només tenia apunts. Aleshores, vaig començar a escriure. 12 o 15 hores diàries. Al final la malaltia es va convertir en una cosa positiva.

El llibre es presenta com una ficció autobiogràfica, però què hi ha de l'Àlex Llovet dins el Carlos, el protagonista de la novel·la?

Crec que tots els autors són dins els seus personatges. Escriure ficció és repartir trossos teus en diferents alter egos. El Carlos és un fotògraf aficionat que treballa a una botiga i viu a un pis de lloguer amb la seva família. D'altra banda, jo tinc la sort de poder dedicar-me a la creació literària, fotogràfica i musical. Per tant, hi ha certa distància entre jo mateix i el meu personatge, però la seva vida és com si la meua hagués anat malament en el camp de la creativitat.

La història parla de vostè?

La gent que em coneix i llegeix la novel·la se sorprèn quan el personatge no és com jo en alguns aspectes. Em diuen "però tu no ets així!" i no recorden que és ficció, que també estic repartit en altres personatges. La història parteix de la realitat però després créixer per altres branques.

Barcelona sembla tenir un paper important dins la història, tot i que el llibre també es presenta com una obra de relats de viatges. Quin és el paper de la ciutat?

Dos dels capítols del llibre tenen lloc a Mas Sauró, al meu barri, que en realitat està prou separat de la ciutat, llevat de la connexió amb ferrocarrils. La realitat aquí és diferent, estem rodejats de bosc.

Quina és la relació que té amb el seu barri?

És especial. Vaig venir a viure aquí fa 17 anys i és el meu lloc dins el món, els veïns tenim molta sort de viure aquí. Estic molt arrelat aquí. L'any 2013 ja vaig fer *Querido vecino*, on vaig retratar totes les famílies del barri. 140 retrats, pràcticament la totalitat del veïnat d'aquell any.

Va passar el confinament a Mas Sauró?

Sí, a més aquí som uns privilegiats. Ens despertem cada matí i estem rodejats d'arbres i boscos: això és ben diferent de la realitat de la gent de ciutat que va passar un confinament més dur.

Quina relació té el barri amb la seva novel·la?

La connexió emocional que tinc amb Mas Sauró ve des de lluny i és prou intensa. Em servia per ubicar l'acció dels capítols i m'he inspirat en alguns dels personatges que em rodegen per fer avançar la trama. En ser la meua primera novel·la, era fàcil basar-me en la realitat i escriure sobre allò que ja coneixia. A priori, acostuma a ser més difícil escriure des de zero.

El seu avi també era fotògraf, oi?

És curiós perquè per la part materna el meu avi era empresari però era un fotògraf amateur molt apassionat. Tinc molts àlbums seus molt bonics. Feia fotos de famílies, trobaments, paisatges, sortides familiars, temes molt clàssics, i amb molta sensibilitat. Té el seu homenatge a la novel·la. El meu avi patern va fundar la primera impremta de Barcelona i sempre m'explicava les seves històries amb personatges com Picasso. Al final jo he acabat sent fotògraf i editor.

Ha pensat a marxar de Mas Sauró?

Sempre he viscut a Barcelona, he passat gran part de la meua infància a l'Eixample, d'on eren els meus avis. Però tornar a la ciutat no està dins els meus plans: si canvia marxaria lluny, cap a l'Empordà, per exemple. ■

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

TREBALLANT AL BARRI

El Bar Mestres, la màquina del temps de Sarrià (les Tres Torres)

Obert des de fa 89 anys, ara amb la quarta generació de la família que li dona nom

FELIPE VALENZUELA

Un històric tros de barri encara resisteix al carrer Vergós. La quarta generació de la família Mestres s'encarrega avui del bar que es va inaugurar ara ja fa quasi 90 anys. "Els meus pares i els seus avis van començar al bar allà per l'any 1931", explica en aquest diari Anna Rosa Mestres, la propietària actual. "El meu fill ens ajuda, tot i que té el seu treball, però ens queden set anys abans de jubilar-nos i, aleshores, veure què fem amb el negoci", afegeix.

Segons explica l'Anna, ja deuen fer tres dècades des que va començar a involucrar-se al bar de la seva família. "Jo treballava en una sastreria, i vaig plegar per anar al bar. M'hi vaig apropar perquè els meus pares ja es feien grans", recorda. Si bé el barri ha canviat molt, d'acord amb el testimoni de la propietària, la clientela del local continua sent la mateixa.

Un bar per als treballadors

"Fem esmorzars i dinars. El bar el portem entre el meu marit i jo, i la veritat és que tenim bastanta feina: ens pensàvem que no, però en tenim més que abans del confinament", explica l'Anna a El Jardí. El Bar Mestres funciona des de fa quasi un segle, tot i que els clients més fidels no acostumen a ser el veïnat del districte: "La gent del barri no acostuma a ser-ne la clientela, hi tenim molts treballadors", relata l'Anna.

Des de fa anys, el bar és el lloc de descans per a pintors, paletes i obrers. "Aquí hi ha menjar del bo, es necessita energia per treballar", detalla en Pablo, un dels clients habituals del local i que des de fa 13 anys visita l'Anna i l'Eduard, el seu marit, al seu racó de les Tres Torres. "Te'n recordes, que al principi em demanava sempre el lloc amb formatge?", li diu el client a l'Anna, que riu mentre ho recorda. "Ara vinc al matí i a la tarda, tot i que visc a les Corts", afegeix, poc abans d'explicar que va portar-hi uns amics de Castelldefels i Rubí a tastar el menjar del bar.

En Pablo no n'és l'únic, segons l'Anna en són diversos, els clients que acostumen a venir diàriament al seu negoci.

"Tenim en Miquel, en Jesús, la noia de la fruita, etc., són familiar, si arriben i em veuen atabalada alguns fins i tot m'ajuden", explica. "No sé si en un altre bar, molt més gran, això passaria", es pregunta.

Màquina del temps

L'interior del local sembla pertanyer a una altra època. En entrar-hi, el centenar de trofeus del ja desaparegut Joventut Esportiva Tres Torres avisa que no és un bar qualsevol. "Quan jo venia ja eren aquí", diu l'Anna en ser preguntada pel motiu pel qual manté aquests records. "Aquí els jugadors hi eren sempre, al fons hi teníem un pati amb vestuari, en sortien canviats i jugaven dos carrers amunt", detalla la propietària.

"Jo vaig néixer en aquest bar, no en el sentit literal és clar", diu l'Anna, que és veïna de Sants perquè és "impossible" comprar habitatge al barri. "En aquest barri va venir molta gent d'Osca i Terol, van venir a fer el tren de Sarrià. Amb el pas dels anys, s'han anat morint i els pisos els han anat venent, fins que han quedat reformats i amb pocs veïns dels antics", explica.

El local s'ha tocat molt poc, llevat de les tres taules que l'Ajuntament els ha deixat posar fora, per les limitacions d'aforament relacionades amb la covid-19. El que sí que ha canviat ha estat l'edifici del davant: ara és un gimnàs i no queda res de l'edifici original. "Abans eren uns estudis cinematogràfics, un laboratori de pel·lícules. Aquí han vingut

molts famosos com la Lola Flores, però hi ha pocs edificis que mantinguin l'esperit amb el qual es van construir", recorda l'Anna.

De moment, no se sap què passarà amb el bar un cop l'Anna i l'Eduard es jubilin. "Ens queden set anys, ja veurem què passa, no és una feina amb la qual es pugui fer plans de futur, són moltes hores de treball. Però nosaltres ens conformem a anar pagant el lloguer", expliquen els propietaris.

Tres mesos sense ingressos, però sense deutes

Segons explica el matrimoni, ara van bé de feina, però van haver de tancar com tots. "Vam estar tres mesos pagant-ho tot sense ingressos. Vam poder pagar-ho tot, però no gràcies als ajuts de l'Estat, perquè ens van arribar un cop ja vam tornar a obrir", recorda la propietària. "Si ho arribem a necessitar per menjar, haguéssim mort de gana. Però no em vull queixar, li he dit al meu marit que no em queixaré mentre no ens tornin a confinar", afegeix.

Ara, el bar resisteix i funciona de meravella, segons els clients. De totes maneres, no és gens difícil creure en la reputació d'aquest local: només s'ha de veure els clients que venen des de fa dècades. "Els peus de porc són típics", afirma en Pablo, client que seu a la petita barra que hi ha fora del bar. "Està enamorat de la cuina de l'Anna", afegeix l'Eduard. ■

ABANS I ARA

Indult pel berenador de Can Pichurri

SOM COLLSETEROLA

El berenador de Can Pichurri va ser a principis del segle xx un dels primers berenadors de les Planes o, potser millor dit, més que un berenador va ser un quiosc amb el nom de Cala Rosita. Posteriorment, als anys 60, va ser conegut més popularment com la Bodega de Les Planes.

Aquest petit quiosc, de venda de begudes i llaminadures, es va anar adaptant i ampliant a les necessitats del públic. Primer introduí espais per ball i tertúlies, després per dinars i esmorzars de forquilla. Tot això comportà que, cada ampliació feta a partir d'aquell petit quiosc

d'aproximadament 4x4 metres, fos al final una construcció incoherent i precària, que és la que ha arribat als nostres dies.

Ara davant l'imminent enderroc del berenador per endreçar l'espai degradat, demanem indultar el petit Quiosc Cala Rosita o Bodega de les Planes, per utilitzar les seves tres finestres o barres de servei de 2x2 metres com espai d'interpretació, amb una possible proposta de tres eixos que explicarien una època del lleure barceloní i de la història nostres barris:

- L'arribada del tren a Les Planes 1916 i el canvi del model de lleure dels ciutadans del Pla de Barcelona.

- Història dels Berenadors de Les Planes i els que es van anar construint al llarg de la Riera de Vallvidrera
- Història de Les Planes de Vallvidrera, al segle xx, amb les masies i els hotels que són l'embrió dels seus barris actuals.

El seu indult és una oportunitat per explicar una part de la nostra història, d'un model de lleure de la societat de la primera meitat del segle xx. No podem oblidar d'on venim i aquest indult és una oportunitat pels Barris de la Muntanya i per la memòria de la ciutat. ■

(Abans) Els berenadors de Les Planes fa 100 anys. Autor desconegut.

(Ara) La teulada de l'antiga Cala Rosita sobresurt entre les construccions modernes.

A
R
E
C
R
E

TALLER DE CERÀMICA PER A GRUPS

FES UN PLA DIFERENT AMB ELS TEUS!

Acompanyem la classe amb una beguda

(Disposem de tallers mensuals i bonus. Pregunta'ns)

Carrer Sant Màrius, 29, 08022 Barcelona / Tel. 931 943 286 / WhatsApp 633 540 752
www.recreatallerdeceramica.com / info@recreatallerdeceramica.com / [@recreatallerdeceramica](#)

@outlet_bcn_surf

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE BANY

50% DE DESCOMPTE EN TOTS ELS ARTICLES

TORNADA A L'ESCOLA

SAMARRETES MÀNIGA LLARGA DES DE 10.50€ MOTXILLES DES DE 15.00€

Carrer Balmes 310 tlf 932 41 23 83 de dilluns a dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

Entrevista

CLÀUDIA SUCARRAT: "Volem donar un servei de qualitat sense sortir del tracte familiar i proper"

La Clàudia Sucarrat no recorda haver viscut mai sense tenir animals: des de hèmsters, passant per granotes, rèptils, conills, ocells, ànecs i fins i tot un cavall, a banda de gossos i gats. Quan és fora de La Veterinària de Sarrià —clínica que ha obert al carrer Salvador Mundi aquest 3 d'agost— és a l'hípica o amb els seus gossos. Aquesta veterinària de 27 anys i exalumna de l'Escola Orlandai va cursar la carrera a la Universitat Autònoma de Barcelona i assegura que mai va dubtar a què es volia dedicar a la vida: cuidar i curar els animals. "Sempre ha estat el meu somni", diu convençuda.

© Elena Bulet

CARME ROCAMORA, ELENA BULET

A casa ja han portat bé aquesta passió per als animals i que sempre en tinguessis?

També els agraden i la veritat que sempre m'han deixat desenvolupar la meua passió. Moltes vegades em trobava animals ferits i els portava a casa. Un cop, per exemple, vaig tenir un pollet de garsa que vaig estar curant i després el vaig deixar anar. També cotorres ferides de palmeres.

Per què vas decidir ser veterinària?

Sempre ho he tingut clar, des de molt petita m'he focalitzat en els animals perquè em transmeten calma i el vincle amb un animal... és molt fort, no el sé explicar. Recordo de petita anar al parc i voler tocar tots els gossos, mentre els meus avis em deien "pregunta abans si mossega" i jo anava preguntant i tocant-los tots. A la carrera vaig dubtar si dedicar-me exclusivament als animals exòtics, una gran passió que tinc encara ara, o especialitzar-me en clínica de petits animals, i avarcar més animals domèstics. Quan vaig acabar, vaig començar a un veterinari de 24 hores i hi vaig aprendre molt, sobretot de cures intensives i emergències, i llavors vaig fer un màster en traumatologia. A partir d'aquí, muntar la clínica era el meu somni.

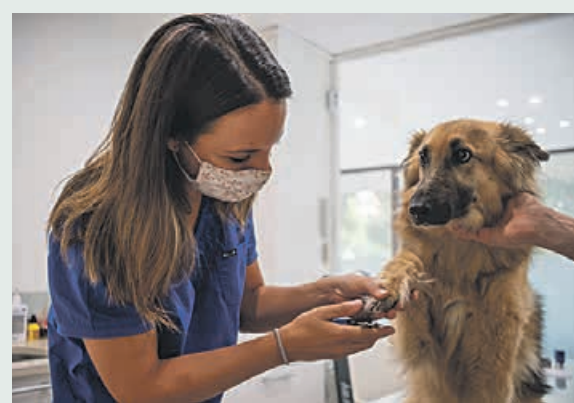
I com és La Veterinària de Sarrià?

He plasmat en aquesta clínica el que a mi m'agradaria

d'un veterinari: poder trobar en un mateix lloc els serveis, tenir-hi especialistes però sense ser un gran hospital, podent mantenir la relació familiar amb el client. Per això trobo molt important el servei que donem de tenir un telèfon actiu 24 hores per a qualsevol emergència. M'agrada molt seguir l'evolució dels animals, saber que estan bé i si no ho estan saber què està passant i ajudar. També trobava important el servei de perruqueria perquè al final està relacionada amb la salut de l'animal i la higiene. Així mateix, tenim aparells d'anàlítica,

© Elena Bulet

© Elena Bulet

perquè a Sarrià hi ha algunes clíniques, però no aparells, i han d'enviar fora les proves i esperar uns dies. Per això trobo important tenir els aparells perquè la gent pugui tenir una resposta ràpida, tenir un laboratori i que la gent tingui la tranquil·litat de poder mirar al moment els resultats.

Per què a Sarrià?

Sempre he viscut aquí, és el meu barri: per a mi era el més natural. M'agrada el barri perquè és com un poble, tothom et coneix: conec la gent d'aquí que té animals, i la gent és molt propera. Aquests dies que he obert ha entrat gent per donar-me la benvinguda i m'ha fet molta il·lusió.

Quantes persones treballeu a la clínica?

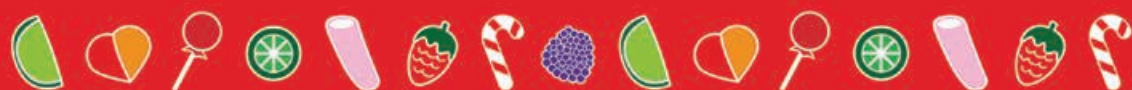
Tant al matí com a la tarda hi ha una auxiliar i un veterinari. També treballem amb especialistes externs de totes les especialitats —d'imatge, oftalmologia, traumatologia, medicina interna, neurologia i oncologia— i quan hi ha un cas més complicat venen. Cada animal i cada malalt és un món i volem donar un servei de qualitat sense sortir del tracte familiar i proper.

Com t'imagines la teua clínica d'aquí a uns anys?

La meua intenció és que sigui molt dinàmica, activa, col·laborativa, que participi amb les festes del barri... dependent dels diferents dies i temàtiques anar fent coses.

Quines creus que són les coses que et diferencien?

És un centre que respecta molt el benestar animal, per això he fet una consulta de gats i una altra de gossos, diferenciada, per les olors, i adaptat a cadascun dels animals. Les gàbies tenen llum natural, són molt càlides. A més, com a molt fem una cirurgia al matí per estar pendent de l'animal operat tota l'estona, que estigui ben atès i que s'estressi tan poc com es pugui. També fem una clara aposta per la tecnologia: tenim equips d'última generació per donar un bon servei. ■

Bonadolça

Hem tornat més dolços que mai

Llaminadures, festes d'aniversari, xocolates i confiteria

BONADOLÇA

carrer de Sant Màrius, 42, 08022 BARCELONA

bonadolca@gmail.com / 689 71 98 64

Segueix-nos a

Actualitat

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles, un espai de defensa per a la gent desposseïda

SINDICAT D'HABITATGE DE CASSOLES

El Sindicat d'Habitatge de Cassoles neix amb la intenció de fer front als problemes d'habitatge que hi ha al barri de Cassoles, i de tot el que se'n deriva. Volem ser un espai de defensa per a la gent que ha de treballar per pagar un lloguer i no arriba a final de mes, de la gent que no té accés a un habitatge, del jovent que no es pot emancipar al barri. En definitiva, de la gent desposseïda.

Després d'un procés d'anàlisi que s'ha fet amb altres agents del barri, creiem que els problemes més greus que ens afecten com a veïnes són: els preus abusius del lloguer, l'elitisme creixent, la impossibilitat del jovent per emancipar-se al barri i la manca d'espais comunitaris.

Contra la pujada de lloguers i els desnonaments invisibles

Ara mateix, la rendes per lloguer són la principal via d'extracció de salari a les llars catalanes. A la ciutat de Barcelona, de mitjana, es destina un 50 % dels ingressos a pagar el lloguer. Això suposa que en moltes llars s'hagi de donar preferència al lloguer, en detriment d'una correcta alimentació.

Al nostre districte, els preus del lloguer són els més alts de Barcelona. Això ha provocat que moltes veïnes s'hagin vist obligades a marxar del barri, a través del que anomenem *desnonaments invisibles*: quantitativament, aquest tipus de desnonaments en són la majoria, però acostumen a ser silenciosos degut al sentiment d'avergonyiment que suposa veure's expulsat de casa, i perquè fins fa no massa no hi havia eines d'autodefensa llogatera.

Sembla que amb l'aprovació al Parlament de la llei que regula els lloguers, tindrem més eines legals per exercir els nostres drets. Encara hem de veure quin recorregut tindrà aquesta llei, ja que s'espera que sigui tombada pel Tribunal Constitucional. De moment, portals immobiliaris com Idealista ja han mostrat la seva intransigència i estan fixant preus il·legals a la seva web. Com

a Sindicat, haurem de pressionar els propietaris i agents immobiliaris perquè aquesta llei es compleixi.

El jovent ha de poder emancipar-se al barri

El districte de SSG és la zona de Barcelona més envellida. Això en part és degut a la manca d'oportunitats per a la gent jove a l'hora d'emancipar-se. A la gent jove se li veu negada l'opció d'arrelar i de fer vida al barri, cosa que acaba suposant la degradació i la conversió del nostre barri en una zona purament residencial.

Si volem que Cassoles sigui un barri viu i popular, i no una zona separada de la resta de la ciutat on els rics s'han assentat, haurem de posar tots els esforços a construir-hi una alternativa. És per això que creiem que la gent jove ha d'estar al capdavant d'aquesta lluita, per proveir-se d'un futur que se'ls ha negat, i per ser la punta de llança del moviment.

Exercim els nostres drets i si cal desobeïm la llei

Experiències de lluita com la del Casal Popular la Tecla, el CSO la Ruïna o la Casa Buenos Aires són exemples d'autotutela dels drets que no se'ns concedeixen per part de les administracions i l'Estat. Aquests projectes del districte són un referent molt clar per a nosaltres. Malgrat la campanya de criminalització que s'ha fet de l'okupació, sumada a una ofensiva per part dels jutjats i de la policia per agilitzar els desnonaments, creiem fermament que suposa una eina perfectament legítima per aconseguir unes condicions dignes per viure.

Ja ho vam experimentar l'11 de setembre passat, després d'anunciar que havíem accedit a un bloc de pisos de luxe d'una empresa que feia anys que els tenia buits, esperant la millor oportunitat per vendre'ls, alimentant així el monstre de l'especulació. El Mossos no van dubtar a demanar reforços i enviar els antiavalots de l'ARRO per desallotjar-nos de manera violenta, saltant-se així el principi d'inviolabilitat del domicili,

T'han apujat el lloguer i no el pots pagar? Ets jove i no et pots emancipar? T'has quedat sense feina i no arribes a final de mes? No pots accedir a un habitatge al barri? Estàs patint assetjament immobiliari?

NO MARXIS DE CASA, VINE AL SINDICAT!

SINDICAT D'HABITATGE DE CASSOLES

cada DILLUNS a les 19:00h
a LA TECLA c/Madrado 60-66

☎ 645572501 ✉ habitatgecassoles@gmail.com 📷 @SHCassoles

atès que allò ja era casa nostra. Amb això han intentat atemorir-nos, però no ho han aconseguit. Com aquell dia, ens reafirmem: PER PODER FER BARRI, HI HEM DE PODER VIURE.

Per contra, el procés especulatiu que té lloc a Can Raventós, amb indicis de pràctiques mafioses per part de l'administració, és una mostra de com de necessària és l'acció directa i l'exercici dels nostres drets de manera autònoma, desobeint —si fos necessari— la llei i les seves normes, que en la majoria de casos van en contra del barris i de la gent que hi fa vida.

Organitzem-nos, perquè sabem que només ens tenim a nosaltres mateixes. Fem de Cassoles un barri per a la seva gent: per poder viure una vida que mereixi ser viscuda. ■

#ForçaSindicat #CassolesPerALesVeïnes

© Elena Bullet

Cultura reivindicativa en un acte de "Festa Major"

BERNAT JULIÀ

Amb la música de Cesk Freixas i una posada en escena tant austera com acollidora, La Sarrianenca i el Centre de Sarrià van engegat la temporada al Teatre de Sarrià i van fer que, malgrat tot, tinguéssim un acte de Festa Major.

En els parlaments inicials, Ricard Julià en nom del Centre, va reivindicar que la cultura és segura i un bé imprescindible per al país. D'altra banda, Eduard Llorens, de Construïm La Sarrianenca, va reclamar una vegada més la necessitat d'un espai per a les colles de cultura

popular, lleure i oci inclusiu de la Vila de Sarrià.

Durant el concert, Cesk Freixas va interpretar cançons del seu últim treball que es titula, precisament, *Festa Major*. El cantautor va tenir també paraules de suport tant per a la Sarrianenca com per a la Casa Buenos Aires.

El concert va transcórrer amb caràcter festiu i un públic entregat als sons de la música de Freixas i les genialitats del seu company Victor Nin. En acabat, La Sarrianenca va habilitar guardioles perquè el públic col·laborés amb la causa. ■

Reportatge

L'escola, l'espai entre l'adaptació i la necessitat d'acollida

Estudiants i professores de Poeta Foix i Infant Jesús – Jesuïtes Sant Gervasi, reflexionen sobre les primeres setmanes de classe

© Elena Bulet

ELENA BULET

La Neus Ribera, tutora de la classe de 4t i 5è C de l'Escola Poeta Foix, aixeca la mà. De seguida, la resta dels nens i nenes de la classe la segueixen i es fa silenci. Fan una pausa en l'activitat sobre el projecte de l'hort que estaven fent, per explicar com han viscut aquest primer mes d'escola. "Aquest any, hem ajuntat alguns cursos per crear grups bombolla de menys persones, en comptes de tenir un grup de 25, en tenim tres de 16", explica la Neus. El fet que els dos cursos estiguin junts permet un enriquitment mutu i alguns alumnes estan emocionats per això, però a la vegada es fa difícil no poder veure els amics. "A mi m'agrada més aquest curs, perquè puc relacionar-me amb nens més grans que després marxaran del cole", explica la Fatima, una de les alumnes de la classe.

Mentre xerren, el Sergi treu l'ampolla d'aigua per fer un glop: "Només podem portar ampolles de ferro o plàstic reutilitzable, perquè som escola verda i tirar plàstics contamina molt". Més enllà de les ampolles, que resten al costat de les cadires dels alumnes, l'Escola Poeta Foix forma part de les 11 escoles de la ciutat convertides en refugis climàtics. Aquests

centres prendran mesures per reduir l'impacte de les altes temperatures, provocades pel canvi climàtic.

"Les primeres setmanes vam fer activitats de coneixença, per saber com estàvem i com havíem passat el confinament. Aquí tenim famílies amb pocs recursos. Van sortir alguns nens que havien tingut por per si no tenien prou menjar. Això sobta perquè estem a Sant Gervasi, però realment tenim famílies que són treballadores del barri, però no hi viuen. Del Farró som l'única escola pública", detalla la Neus. Aquest curs han apostat per treballar molt l'educació emocional de cadascú. Per exemple, la classe de 4t i 5è C està decorada amb atrapasomnis on hi ha escrits diversos desitjos per aquest nou curs. Cada divendres fan una assemblea per tractar els temes i propostes que han sorgit durant la setmana. "També tenim un racó de la calma per relaxar-se. Hi ha llibres, obres d'art i uns palets que fan sons i ens inspiren a pensar en coses positives", explica el Kano.

Els alumnes comencen a treure l'esmorzar. Aquest any, per mesures de prevenció se'l prenen sempre a la classe, abans de baixar al pati. Uns quants carrers més a baix, la Sara i el Jan, alumnes de 1r d'ESO

Nova Etapa Intermedària (NEI) de l'Escola Infant Jesús – Jesuïtes Sant Gervasi, també esmorzen. "El que més m'ha 'fastidiat' a part de portar la mascareta, tot i que ho entenc, és el fet que els profes vinguin a la classe i no poder anar nosaltres. Perquè el fet de moure'm em donava més llibertat. També hi ha moltes amigues amb qui em portava que les han posat a l'altre grup i ja no les veig. Segueix sent molt emocionant, però ara és diferent. Comences l'ESO d'una manera que ningú l'ha començada abans", descriu la Sara.

Els patis d'aquesta escola estan separats amb una cinta de goma per garantir parcel·les independents per cada grup bombolla. Tot i així, les amistats no entenen de gomes ni separacions i els nens i nenes busquen parlar amb els amics que hi ha a l'altre costat de la cinta vermella. Un altre dels canvis pel protocol preventiu de la covid-19 són les fletxes i línies de colors que hi ha enganxades a terra, per marcar els circuits d'entrada i sortida i els possibles desplaçaments.

El centre va obrir les portes amb il·lusió, però també amb cert nerviosisme. La Laura Conejero, tutora de 1r d'ESO NEI i adjunta de direcció d'aquesta etapa no

va dormir en tota la nit. "Estava molt nerviosa, tant com només ho vaig estar el primer any que feia de professora. Ens hem passat tot l'estiu fent un pla estratègic d'obertura. Entrades, sortides, desplaçaments, grups estables... Han estat moltes hores i molts protocols, però no sabíem com seria fins que no ho veiéssim *in situ*", explica la professora, que poques hores després va transformar els nervis en emoció de veure que tot sortia bé.

El Jan explica que va passar un estiu dur, perquè el seu avi va agafar coronavirus. Recorda les trucades de l'hospital i la incertesa que va viure durant aquests mesos. "Al principi em feia por sortir de casa, encara me'n fa, però anar a l'escola compensa. Aquí em puc calmar", matisa el Jan, que sent l'escola com un refugi. En aquest sentit, la Laura ho té molt clar. Les escoles són de gran valor per la societat i més encara en uns temps com aquests. "La societat ens necessita. És la vegada que soc més conscient i estic agraïda de la professió que tinc. Els nens ens necessiten no només per transmetre coneixements, també per donar estabilitat i oferir seguretat, hem de ser un espai d'acollida", afirma la tutora. ■

MERCAT DE SANT GERVASI

CADA DIA AL SERVEI DEL BARRI
De dilluns a dissabte
LLIURAMENT A DOMICILI

Plaça de Joaquim Folguera, 6 • 08022 Barcelona • mercatdesantgervasi.com

HORARIS: Dilluns, dimecres, dijous i dissabte: de 8 a 14.30 h

Dimarts: de 8 a 14.30 h i de 17 a 20 h • Divendres: de 8 a 20.30 h

SERVEIS: Aparcament (1 hora gratuïta) • Servei a domicili

Visita'ns a [f](#) [@](#)

SERVEI DE COMPRA
ONLINE

Frase feta

Fer bullir l'olla

Quin és el significat d'aquesta frase feta?

- a) Fer un menjar bullit per al mal de panxa.
- b) Guanyar prou per alimentar-se.

No ens sobren els diners però podem fer bullir l'olla

> A la tardor tenim algunes fruites que no trobem tot l'any. Mira bé la parada. Saps quines son?

> Quants euros necessito per comprar:

- 1 kg de pomes
- 1/2 kg de caquis
- 1 kg de mandarines
- 1 kg de raïm
- 1 kg de peres
- 1 kg de figues

1 kg =

1 kg =

1 kg =

1 kg =

1 kg =

1 kg =

Ajuda la Mariona a escriure els rètols

El dòmino de les fruites. Troba la síl·laba que falta a cada fitxa.

FI

RA

PO

TAN

KI

QUI

CO

ÏM

PLA

DONY

GA

CA

MA

RA

PE

WI

CUINA DE CONVENT

L'orenga

FRA VALENTÍ SERRA

L'orenga (llat., *Origanum vulgare*) és una planta molt estimada en la gastronomia per les seves nombroses virtuts estomacals i digestives i, per això, ha estat conreada de manera ininterrompuda a les hortes conventuals dels frares. En la tradició remeiera, pairal i conventual, s'ha recomanat de prendre bullidures d'orenga per tal d'alleujar la tos, preses a guisa d'expectorant i, àdhuc, s'ha recomanat de prendre orenga als qui pateixen insomni. La flor i fulla de l'orenga, preparades en forma d'ungüent, són força útils per a temperar els dolors articulars i reumàtics, especialment en els casos de torticolis. L'any 1751, el caputxí fra Jacint de Sarrià, mentre sojornava al convent de Vilanova de Cubelles, escriví que l'orenga "aplicada en forma d'emplastre resol los inflo[r]s. La flor y la fulla beguda són contra tota espècie de veneno" (BHC, *De algunas herbas*, f. 156), ja que l'orenga gaudeix de nombroses propietats antibacterianes, car ajuda a frenar la producció de gasos intestinals, ja que actua contra els microbis dels budells.

Poc abans de l'exclaustració de 1835, un almoiner, mentre era acollit durant la

capta en una casa pairal de Riudarenes, recollí el text d'una suggeridora recepta per a fer ratafia de nous verdes, en què l'orenga és un dels principals elements a infusonar. Els frares caputxins del convent barceloní de Santa Madrona, que comptà amb una famosa apotecaria conventual, a propòsit de l'orenga escrivien que es una planta "muy conocida que crece en los bosques montañosos y secos y en los terrenos áridos, y que florece a fines de verano y en otoño, siendo sus flores de un color vinoso. Las sumidades floridas se usan en infusión en los casos de catarros mucosos y en la atonía de las vísceras, y sus hojas, cocidas con agua y dulcificadas con miel, curan el asma y los abscesos de pulmón. El vino infundido con orégano quita el dolor de muelas, cura la garganta haciendo gargarismos y desinflama la boca" (BHC, *Pócimas de capuchino*, 64).

En la tradició gastronòmica de Catalunya i d'Aragó, l'orenga florida, a més d'emprar-la per a perfumar les carns i la pasta d'aquelles coques, tan exquisides, dites "de recapta", s'ha usat molt sovint per a conftar i adobar les olives, combinant l'orenga amb el timó, el fonoll, l'all i la sajolida. Segons una antiga tradició agrària, les cols i l'orenga no poden viure a les hortes puix que "tiene capital odio a la berza el orégano, y oféndela en tanta manera, que luego, si se planta cerca della, la seca", escriví l'any 1555 el catedràtic de la Complutense, D. Andrés de Laguna. A l'article vinent us parlaré si Déu vol, del garrofer i la seva aportació a la gastronomia. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Totes les nostres activitats están liderades per professionals amb els màxims estàndards de qualitat i seguretat.

Els 60 són els nous 40!

¡Vermut! La plataforma d'activitats i oci dissenyada per a persones amb experiència de vida ha arribat a Barcelona.

La vida és el que passa mentre pensem en fer coses i no les fem. Apunta't a la teva primera activitat avui!

Ara és el moment per a dedicar-te temps.

Et convidem GRATUÏTAMENT a viure la teva primera activitat a

vermutapp.com. Codi promo: **VERMUT11**

www.vermutapp.com

Tast de Cafè - Gràcia

Escanea el código con tu cámara para ir a la web.

Taller de pintura - Gràcia

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

Col·labora amb nosaltres

Subscriu-t'hi!

~~50€~~ 40€ l'any

diarieljardi.cat/subscripcio2020

■ **lluís bragulat** ■
can lluis des de 1971

xarcuteria – formatges
embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

L'estimulació emocional en persones amb demència

ROSER GUERRA. FUNDACIÓ USZHEIMER

És un fet comprovat que la teràpia d'estimulació cognitiva ajuda a mantenir les capacitats cognitives com la memòria, el càlcul, l'atenció o el raonament, ja sigui a través d'exercicis orals o escrits.

En canvi, una de les teràpies que també és molt efectiva, però de la qual es parla molt poc, és la Teràpia d'Estimulació Emocional. Es tracta d'una teràpia no farmacològica, orientada a identificar i a fer servir les emocions i els sentiments. Mitjançant una estimulació dirigida, s'aconsegueix que les persones afectades d'Alzheimer millorin el seu estat d'ànim i la relació amb el seu entorn, tot contribuint a una millora de la seva qualitat de vida.

Amb aquesta teràpia es pretén reequilibrar o millorar l'emotivitat de les persones amb deteriorament cognitiu i demències lleus o moderades a través de vivències emocionalment positives.

Realitzar l'estimulació emocional en persones malaltes de demència és molt important, ja que sovint ens trobem pacients que viuen immersos en emocions negatives que són produïdes per la pròpia malaltia (enuig, apatia, ira...). Aquestes emocions impedeixen el pacient que es beneficiï de la resta de teràpies.

En les primeres fases de la malaltia d'Alzheimer, la persona s'enfronta a una sèrie de canvis que amb molta

frequència produeixen depressió i ansietat. Per tant, les emocions influiran en les manifestacions de la malaltia d'Alzheimer i en com la persona s'enfrontarà i s'adaptarà als canvis que la malaltia comporta.

Un mal control emocional pot ser l'origen de molts símptomes psicològics i conductuals de la demència que si no s'aborden a temps, i amb una visió amplia i clara del problema, poden conduir a una prescripció farmacològica.

Es tracta, per tant, d'intentar que recordin moments, sensacions agradables i positives de les seves vides. Que tornin a la memòria aquelles sensacions de benestar o de relacions amb els altres. Encara que els records desapareguin del

cervell, les emocions i sentiments que s'hi associen poden perviure durant molt temps.

Per exemple, una simple visita o una trucada de telèfon dels seus éssers estimats poden tenir un efecte molt beneficiós en la felicitat de la persona que pateix una demència, inclús encara que la persona malalta oblidí que va ser aquesta trucada el que li va despertar aquesta sensació positiva.

Per treballar aquestes emocions i sentiments ens basarem en diferents activitats i tallers, com són la reminiscència, la identificació d'emocions, la memòria d'emocions, la roda d'emocions, la musicoteràpia, etc...

Per això, l'estimulació emocional hauria de formar part d'un programa d'Estimulació Cognitiva Global, perquè els efectes positius que produeix a la persona malalta l'Alzheimer són molts: estar més actius, motivats i més relaxats i veure disminuir l'ansietat i els estats de depressió. Fins i tot hi ha una millora de l'atenció i del llenguatge.

Així, podem concloure que hem de donar més importància a les nostres emocions i pensar-hi, ja que, com diu Judith Wright: "Los sentimientos y las emociones son el lenguaje universal que debe ser honrado. Son la expresión auténtica de lo que somos".

FUNDACIÓ USZHEIMER

Centre de Dia i Unitat de Memòria

Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciουςzheimer.org

21a pinzellada Nou curs?

Encara recordo, i tinc molts anys, la il·lusió del començament de curs. Tot era bo: llibres nous, aprendre coses, amigues...

Els meus nets, aquest curs, tindran un record molt diferent i suposo que el recordaran tota la vida.

A mi em va agradar sempre l'escola i tinc bons records. L'únic que no acceptava eren aquells plors, a vegades terribles, de nens petits que entraven, el primer dia i algun més, fent un drama. ¿Quina mena de tortura els hi havien explicat?

Sempre he pensat que la culpa era dels pares que no els havien explicat tot el bo que hi

trobarien: amics, jocs, cançons, etc. en lloc de traspuar la tristesa de separar-se del seu "fillet de l'ànima".

"A la mili t'ensenyaran a endreçar la teva habitació i a fer-te el llit".

Quin fracàs!

Quan he vist nens i nenes que entraven per primera vegada al maternal i ho feien contents, he constatat que aquell nen o aquella nena tenia pares conscients i que, de debò, estimaven al fill.

Aquest començament de curs tot ha estat diferent: mascaretes, temperatures, distàncies i un maleït virus que difícilment pot entendre un nen petit. I difícilment pot fer entendre un pare i una mare quan ells mateixos tenen por.

MONTSERRAT CORNET

Anna Maria Espinet

Amb la seva simpatia i agradable tarannà fa mig any l'Anna Maria un cert dia ens va deixar.

Ha trigat la cerimònia pels motius que tots sabem, quan ja ella està a la glòria i aquí tots la recordem.

Feia temps que freqüentava, Can Fàbregas, el Casal, a un taller col·laborava i a la Junta era un puntal.

Ha posat tot el coratge per servir a l'Ajuntament i aquí té el seu homenatge del públic aquí present.

FREDERIC BOU

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES
SOCIALS

¿Cómo puedo mejorar los resultados de mi negocio?

Brilla en las RRSS y venderás más.

WWW.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

FERRETERIA

  Ferreteria Keerl

c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

RESTAURACIÓ
I ALIMENTACIÓ

restaurant **bisibisau**

c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau

Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopsars a mida

FARMÀCIA

FARMÀCIA CABANAS

muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

IDIOMES
OCI

 american school
OF BARCELONA

English Language Center
English Classes for children, teens and adults with experienced native teachers. Cambridge test prep courses

Tel: 93 371 40 16
<http://elc.asbarcelona.com>

INTERIORISME
I REFORMES

Lourdes Balletbò
Interiorisme & feng shui

Espais saludables

669.493.333
Lbbo@balletbo.net
www.Lbinteriorista.com

ESPORT
MODA

OUTLET

SURF & SKATE

C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Cuina d'avui, cuina de sempre

LA FONDA DE SANT GERVAZI

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

SALUT

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu de Confiança

Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920

www.salesa.es

Club ARS
Billares

- 12 taules de billar americà
- 1 taula de caramboles
- 2 futbolins, Jocs de taula

c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

IMMOBILIÀRIA

 FINCAS PUTXET

Administració de Finques

Plaça de Lesseps, 6-7,
Desp. 1 - 08023 Barcelona
T. 934 154 398 - M. 630 255 559
www.fincasputxet.com

PUBLICITAT:

josep.m@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Calvet 11
932-023-915 | lenceriasras@gmail.com
@Rascorseteria f rascorseterialenceria
www.rascorseteria.com

XARCUTER

 DES DE 1948

xarcuteria
Tel. 93 200 39 48
Balmes 296 | 08006 BCN
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

HERNANDO

 CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA

www.clinicasagradafamilia.com
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

La millor atenció
veterinària
*molt aprop
teu*

CLÀUDIA
COL·LEGIADA N°:
5256

LA VETERINÀRIA
de Sarrià

CLÍNICA
VETERINÀRIA

Medicina, cirurgia, raigs X, ecografia, laboratori
d'anàlisi propi, hospitalització, exòtics, perruqueria canina.

Horari
Dilluns a divendres:
de 9:00 a 13:00 i de 16:00 a 20:00
Dissabte:
de 9:00 a 13:00

933 395 996
Urgències: 696 018 406
hola@laveterinariadesarria.com
  laveterinariadesarria

BARCELONA
c/Calvet, 61
93 362 07 08

SANT CUGAT
c/ Rosselló, 15
93 589 32 11

motosturó

ara concessionari oficial

PEOPLE S 125 ABS

2.788€

Inclou assegurança:
Tercers amb robatori

Inclou assegurança:
Tercers amb robatori

5.999€

XC400S ABS

